

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

HANDELINGEN

17-18-19-20-21

VERGADERINGEN VAN JANUARI 1995

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BELEIDSNOTA TOEKOMSTPERSPECTIEF VOOR HET MEDIABELEID
VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

BENOEMING VAN EEN LID VAN DE VLAAMSE REGERING

EUROMETRO

INTERPELLATIES

RESOLUTIE KINDEROPVANG

VOEREN

VRAGEN OM UITLEG

Inhoud

Nr. 17 **Donderdag 12 januari 1995**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 857

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 857

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 857

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 857

Verslagen

Indiening, blz. 858

Motie

Indiening en verwijzing, blz. 858

Besluiten van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 858

Ministeriële besluiten

Indiening en verwijzing, blz. 858

Kennisgeving van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 859

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 859

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 860

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 860

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 860

Samenstelling van commissies en werkgroepen

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 860

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 861

Benoeming van een lid van de Vlaamse regering, blz. 861

Voorstel van resolutie van mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus, mevrouw T. Merckx-Van Goey en mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke betreffende de problematiek van de kinderopvang — 542 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 861

Sprekers : Mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, mevrouw A. Leysen, mevrouw M. Dillen, mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus, mevrouw T. Merckx-Van Goey, minister W. Demeester-De Meyer

Regeling van de werkzaamheden, blz. x73

Nr. 18 **Donderdag 12 januari 1995**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 875

Samenstelling van commissies en werkgroepen

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 876

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de vorderingen van de Vlaamse Gemeenschap tegen het Voerense gemeentebestuur inzake de Franstalige basisschool, blz. 876

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de stijgende trafiek en de grotere hinder van de vliegvelden van Oostende en Wevelgem ingevolge het Schengen-statuuut, blz. 877

Actuele vraag van de heer E. De Groot tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de mogelijke invoering van het persoonsgebonden budget voor gehandicapten, blz. 878

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de vergadering van het Overlegcomité van 10 januari jongstleden, blz. 879

Actuele vraag van de heer S. Platteau tot de heer L. Van den Brande, ministr-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het mogelijk faillissement van New Chamebel, blz. 881

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de mogelijke installatie van een verbrandingsoven in Vlaams-Brabant, blz. 882

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de onmogelijkheid om TV-Limburg in Voeren te ontvangen, blz. 882

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de

communautaire spanningen binnen de federale regering

Actuele interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van de initiatieven die door de federale regering worden genomen inzake de benoeming van een burgemeester in de gemeente Voeren

Actuele interpellatie van de heer J. Gabriëls tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de toestand in Voeren

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de communautaire spanningen binnen de federale regering en het tot standkomen van een eventueel samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen, blz. 883

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, P. Van Grembergen, G. Verhofstadt, E. Van Rompuy, H. Olaerts, C. Moors, J. Gabriëls, G. Bossuyt, A. Denys, H. Suykerbuyk, F. Van den Eynde, H. Schiltz, J. Valkeniers, G. Annemans, J. Geysels, L. Hancké, F. Dewinter, E. Van Vaerenbergh, F. Vandembroucke, minister T. Kelchtermans en minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede moties, blz. 906

Benoeming van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie, blz. 906

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Aanwijzing van 7 leden, blz. 906

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, H. Schiltz en F. Dewinter

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 908

Spreker : de heer J. Van Hauthem

Voorstel van resolutie van de heer A. Denys betreffende het inleiden van een procedure bij de Raad van State tot vernietiging van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 september 1988 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het college van provinciegouverneurs, ingesteld bij artikel 13 bis van de provinciewet — 663 (1994-1995) — Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 908

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy en P. Van Grembergen
Bespreking, blz. 908
Spreker : de heer A. Denys

Voorstel van resolutie van mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus, mevrouw T. Merckx- Van Goey en mevrouw L. Nelis- Van Liedekerke betreffende de problematiek van de kinderopvang
— 542 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 909

Met redenen omklede motie van de heer A. Denys betreffende een beroep tot gedeeltelijke venietiging bij het Arbitragehof, blz. 910
Spreker : de heer A. Denys

Voorstel van resolutie van de heer A. Denys betreffende het inleiden van een procedure bij de Raad van State tot vernietiging van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 september 1988 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het college van provinciegouverneurs, ingesteld bij artikel 131bis van de provinciewet
— 663 (1994-1995) -Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 911
Spreker : de heer P. Van Grembergen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 912

Nr. 19 **Woensdag 25 januari 1995**
 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 913

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 913

Voorstellen van resolutie
Intrekking, blz. 913

Jaarverslag
Indiening, blz. 913

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad
Indiening, blz. 914

Kennisgeving van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen
Indiening en verwijzing, blz. 914

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 914

Kennisgeving van het Arbitragehof
Indiening, blz. 914

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 914

Samenstelling van commissies
Wijziging onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 914

Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse Gemeenschap
— 618 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Bespreking, blz. 914

Sprekers : de heer F. Sarens, verslaggever, de heren D. Van Mechelen, E. Van Rompuy, A. Denys, H. Coveliers, H. Candries, mevrouw M. Dillen, de heren D. Van der Maelen, H. Van Dienderen. S. De Clerck en minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 937

Bijlage
Vraag om uitleg van de heer M. Olivier tot de heer L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden betreffende de wijzigingen aan het DAC-statuut, blz. 940

Vraag om uitleg van de heer L. Steenwegen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de bescherming en functieinvulling van vroegere mijngebouwen in Limburg, blz. 943

Nr. 20 **Woensdag 25 januari 1995**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 947

Interpellaties (Regl. art. 78)
Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de metrolijn Brussel-Zaventem van de NV Euro-metro

Interpellatie van de heer F. Vermeiren tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de toegangswegen tot de luchthaven van Zaventem, blz. 947

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, H. Candries, F. Dielens, H. Coveliers, H. Van Dienderen, F. Vermeiren, F. Van den Eynde en minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede moties, blz. 956

Beleidsnota Een toekomstperspectief voor het mediabeleid van de Vlaamse

Gemeenschap
— 618 (1994-1995) - Nrs. 1 en 2
Bespreking (Voortzetting), blz. 957
Sprekers : de heren H. Van Dienderen, H. Coveliers, H. Olaerts, A. Denys, P. Chevalier, D. Van Mechelen, E. Van Rompuy, mevrouw M. Dillen en minister H. Weckx
Moties van aanbeveling, blz. 973

Regeling van de werkzaamheden, blz. 973

Nr. 21 **Donderdag 26 januari 1995**

Berichten van verhindering, blz. 975

Actuele vragen (Regl. art. 77)
Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de raadpleging omtrent de mogelijkheden van een beroep bij de Raad van State in verband met het nieuw communautair akkoord rond Voeren, blz. 976

Actuele vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de gevolgen van een Nederlandse beslissing inzake de Betuwelijn voor de IJzeren Rijn, blz. 977

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuck tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de opschorting, door de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen, van de weekendvergoedingen aan de politie

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het toekennen van extra vergoedingen voor zaterdagprestaties van veiligheidsdiensten, blz. 978

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de uitoefening van de Vlaamse voogdij over Voeren, blz. 981

Actuele vraag van de heer M. Didden tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de stand van zaken met betrekking tot de aangekondigde maatregelen voor de door overstroming bedreigde Maasstreek, blz. 982

Actuele vraag van de heer F. Sarens tot de heer H. Weckx. Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het mogelijk afvoeren van het BRTN-programma „Couleur Locale”, blz. 983

Regeling van de werkzaamheden, blz. 984

Motie van orde, blz. 984

Sprekers : de heren J. Geysels en F. Dewinter

Met redenen omklede motie van de heren E. Van Romouv en L. Hancké tot besluit van de op 12 januari 1995 door de heren J. Van Hauthem, P. Van Grembergen, J. Gabriels en A. Denys gehouden actuele interpellaties tot de heer L. Van den Brande: minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de communau-

taire spanningen binnen de federale regering, over de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van de initiatieven die door de federale regering worden genomen inzake de benoeming van een burgemeester in de gemeente Voeren, over de toestand in Voeren en over de communautaire spanningen binnen de federale regering en het tot standkomen van een - eventueel samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen — 667 (1994-1995) -Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 985

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, P. Van Grembergen, F. Vergote

Met redenen omklede motie van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 12 januari 1995 door de heren J. Van Hauthem, P. Van Grembergen, J. Gabriels en A. Denys gehouden actuele interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk

over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de communautaire spanningen binnen de federale regering, over de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van de initiatieven die door de federale regering worden genomen inzake de benoeming van een burgemeester in de gemeente Voeren, over de toestand in Voeren en over de communautaire spanningen binnen de federale regering en het tot standkomen van een eventueel samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen

— 668 (1994-1995) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 987

Spreker : de heer D. Van Mechelen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 988

18e vergadering

Donderdag 12 januari 1995
Middagvergadering

VOORZITTER : de heer E. Baldewijns

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.00 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

G. Annemans, J. Ansoms, L. Appeltans, E. Baldewijns, L. Barbé, M. Bartholomeeussen, M.-J. Bauwen, E. Beysen, A. Boesmans, R. Bosman, G. Bossuyt, A. Bourgeois, M. Bourgeois, P. Breyne, L. Bril, H. Brouns, J. Buchmann, X. Buisseret, H. Candries, M. Capoen, G. Cardoen, J. Caudron, F. Cauwenberghs, P. Chevalier, M. Cordeel, W. Cortois, H. Coveliers, S. Creyf, R. Daems, N. De Batselier, A. De Boeck, J. De Bremaeker, H. De Croo, E. De Groot, P. De Keersmaeker, A. De Maght-Aelbrecht, F. De Man, W. Demeester-De Meyer, J. Demeulenaere, J. De Meyer, M. De Meyer, J. De Mol, W. Demuyt, A. Denys, P. Deprez, J. De Roo, J. De Seranno, P. Desmet, R. Deswaene, L. Detiège, W. De Vlieghe, J. Devolder, P. Dewael, F. Dewinter, R. De Wulf, M. Didden, F. Dielens, L. Dierickx, M. Dillen, V. Dua, J. Dupré, J. Eeman, J.

Gabriels, G. Geens, J. Geysels, F. Ghesquière, A. Gijsbrechts-Horckmans, L. Goutry, L. Hancké, P. Hostekint, T. Kelchtermans, R. Landuyt, J. Laverge, J. Leclercq, J. Leduc, J. Lenssens, A. Leysen, C. Lisabeth, M. Logist, P. Luyten, M. Maertens, H. Marsoul, L. Martens, L. Maximus, T. Merckx-Van Goey, G. Moens, C. Moors, C. Moyaerts, L. Nelis-Van Liedekerke, H. Olaerts, M. Olivier, J. Peeters, L. Peeters, W. Peeters, L. Pierco, E. Pinoie, K. Pinxten, S. Platteau, R. Raes, D. Ramoudt, F. Sarens, J. Sauwens, A. Schellens, H. Schiltz, E. Schuermans, W. Seeuws, M. Seghers, J. Sleenckx, J. Spinnewyn, L. Standaert, L. Steenwegen, H. Suykerbuyk, G. Swennen, R. Swinnen, W. Taelman, P. Tant, J. Tavernier, J. Taylor, J. Timmermans, L. Tobback, M. Tyberghien-Vandenbussche, J. Valkeniers, R. Vancleuvenbergen, J. Vande Lanotte, L. Van den Brande, F. Vandenbroucke, B. Vandendriessche, F. Van den Eynde, D. Van der Maelen, M. Van der Poorten, J. Van der Sande, H. Van Dienderen, J. Van Eetvelt, P. Van Grembergen, J. Van Hauthem, J. Van Hecke, R. Van Hooland, M. Van houtte, G. Vanleenhove, R. Vanlerberghe, J. Van Looy, D. Van Mechelen, L. Van Nieuwenhuysen, K. Van Overmeire, T. Van Parys, M. Van Peel, D. Vanpoucke, E. Van Rompuy, E. Van Vaerenbergh, L. Vanvelthoven, R. Van Wallegem, H. Van Wambeke, V. Vautmans, F. Vergote, G. Verhofstadt, A. Verlinden, G. Vermassen, F. Vermeiren, W. Verreycken, G.

Versnick, H. Weckx, J. Weyts, R. Wierinckx, F. Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

J. Caubergs, A. Kempinaire, J. Vandeurzen : gezondheidsredenen ;

P. Berben, S. De Clerck, F. Swaelen : buitenslands ;

G. Anthuenis, L. Van den Bossche : ambtsverplichtingen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

V. Anciaux, M. Colla, J. Decorte, J.-L. Dehaene, E. Derycke, M. Eyskens, W. Goossens, H. Lauwers, L. Monset, J. Pede, M. Smet, A. Van Aperen, R. Van Rompaey, J.-P. Van Rossem, M. Verwilghen.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES EN WERKGROEPEN

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de AGALEV-fractie zijn :

- in de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften mevrouw Vogels als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Tavernier ;
- in de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden de heer Ulburghs als vast lid vervangen door de heer Luyten ;
- in de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid de heer Ulburghs als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Barbé ;
- in de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting mevrouw Vogels als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Dua ;
- in de commissie voor Welzijn en Gezondheid mevrouw Vogels als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Luyten ;
- in de werkgroep Vrouwen mevrouw Vogels als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Bauwen ;
- in de werkgroep Migranten de heer Ulburghs als vast lid vervangen door de heer Luyten en mevrouw Vogels als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Maertens ;
- in de werkgroep Repressie de heer Ulburghs als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Maertens.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Amtenarenzaken, over de vorderingen van de Vlaamse Gemeenschap tegen het Voerense gemeentebestuur inzake de Franstalige basisschool

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van den Eynde tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Amtenarenzaken, over de vorderingen van de Vlaamse Gemeenschap tegen het Voerense gemeentebestuur inzake de Franstalige basisschool.

De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het is tegenwoordig al Voeren wat de klok slaat en onlangs vernamen wij via de pers dat de linksgezinde gemeentebesturen de afgelopen jaren ongeveer 25 miljoen frank te veel ontvingen van DIGO en het Vlaamse departement van Onderwijs.

In 1984 ontvingen zij ongeveer 16 miljoen frank voor de bouw van de Franstalige school en daarbij kwamen nog 10 miljoen frank voor de overige kosten. In 1991 maakte de Luiksgezinde meerderheid merkwaardig genoeg de Franstalige school die door Vlaanderen wordt betaald — in tegenstelling tot de Nederlandstalige school in Komen waarvoor Wallonië tot op heden nooit een frank betaalde — over aan de Action Fouronnaise. Volgens de pers zou het gemeentebestuur zelfs de moeite niet hebben gedaan DIGO hiervan op de hoogte te brengen. DIGO nam trouwens zelf contact op met het gemeentebestuur om zich ervan te vergewissen dat deze overdracht wel degelijk was gebeurd. De gemeentesecretaris, de heer Markovic en de toenmalige Luiksgezinde burgemeester, de heer Droeven,

zouden hierop hebben geantwoord dat men niet alles moet geloven wat in de pers verschijnt.

Inmiddels was de overdracht echter wel degelijk gebeurd en thans zou er een terugvordering zijn van ongeveer 25 miljoen frank — volgens mij overigens terecht. Eigenaardig genoeg heeft het vroegere gemeentebestuur van Voeren onder leiding van de heer Droeven — al is er geen enkele reden om aan te nemen dat het nieuwe gemeentebestuur er op dat vlak een andere politiek zou op nahouden — zonder meer in de Franstalige pers te kennen gegeven dat de Vlaamse regering de boom inkon — al is dit wat deftiger uitgedrukt — en dat zij dat bedrag van 25 miljoen frank niet zullen terugbetalen.

Mijnheer de minister, welke maatregelen overweegt u te nemen om deze fondsen terug te vorderen ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, het betreft twee dossiers die duidelijk moeten worden onderscheiden.

Eenzijds gaat het om het dossier DIGO — Dienst Investerings Gesubsidieerd Onderwijs — dat door u terecht werd vermeld. Anderzijds is er ook een dossier departement Onderwijs, dit is een dossier in verband met de terugvordering inzake wachtgelduitbetaling aan bepaalde personeelsleden.

Wat deze dossiers betreft kan in de eerste plaats de vraag worden gesteld wanneer het schoolgebeuren — in decretale termen — is stopgezet. Er kon ondubbelzinnig door het departement worden vastgesteld dat dit is gebeurd op 1 september 1992. Deze datum werd ook door DIGO overgenomen.

In het kader van het DIGO-dossier werd in 1984 een subsidie uitgekeerd van 16 miljoen frank. Vermits het gebouw na 8 jaar volgens onze de-

Van den Bossche

cretale bepaling niet meer wordt gebruikt voor schooldoeleinden, ontstaat er een eis tot terugvordering van het gedeelte van het bedrag in twintigsten van een periode van 20 jaar, dat niet voor onderwijs werd aangewend. Derhalve is er een terugvordering op de bouwtoelage van 9,6 miljoen frank, te vermeerderen met een rentetoelage van 1,2 miljoen frank voor de periode van 1 september 1992 tot 31 augustus 1994. Dit bedrag loopt uiteraard van maand tot maand op. DIGO heeft de terugvorderingsbrieven consequent naar de gemeente Voeren gestuurd. De terugvordering van de rentetoelage door DIGO kan uitsluitend plaatsvinden via een volmacht van de federale minister van Begroting belast met federale onderwijsbevoegdheden, de heer Van Rompuy. De minister heeft deze volmacht gegeven. Derhalve heeft de DIGO de terugvorderingsprocedure opgestart. Vermits de DIGO autonoom is, hoef ik niet in deze procedure te worden betrokken. Indien er echter niet vrijwillig wordt terugbetaald, hetzij in één keer, hetzij volgens een afgesproken schema, zal de DIGO de vereiste juridische stappen zetten om de terugbetaling af te dwingen.

Voorts zal ik het hebben over het dossier departement Onderwijs. Wanneer een school haar activiteiten stopzet, waaronder wij het schoolgebeuren in decretale zin verstaan, moet zij dit tijdig meedelen aan het departement Onderwijs omdat de vastbenoemde persoonsleden in dergelijk geval boventallig worden en ik gezien de reglementering de kans moet krijgen om deze personeelsleden weder tewerk te stellen of te re-affecteren. Aangezien ik in het geval van Voeren niet tijdig op de hoogte werd gesteld, heb ik de wetgeving toegepast en meegedeeld dat ik hierdoor in de onmogelijkheid verkeerde om tot re-affectatie over te gaan. Deze toestand heeft derhalve aanleiding gegeven tot een vordering van 15962.537 frank ten laste van de

inrichtende macht van deze school. Op 21 oktober 1994 heb ik mijn administratie de opdracht gegeven om de inrichtende macht via de provinciale overheid in gebreke te stellen. Dit is gebeurd door de gouverneur via zijn schrijven van 5 december 1994. Ik heb niet gelezen wat hieromtrent ondertussen in de pers is verschenen. Bovendien interesseert mij dit niet. Wanneer niet wordt overgegaan tot betaling van de verschuldigde som na een normale betalingstermijn of volgens een overeengekomen afbetalingsschema binnen deze termijn, die normaal 60 dagen bedraagt, zal ik overgaan tot het aanstellen van een advocaat die de inrichtende macht zal dagvaarden. Ik zal deze procedure, die trouwens in alle andere dossiers wordt toegepast, ook in dit geval consequent volgen.

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord voor een repliek.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Als ik de twee bedragen die de minister vermeldt, optel, kom ik toch aan 25 miljoen zoals ik zelf heb vooropgesteld. Als die brief van 23 oktober dateert, dan zijn die twee maanden waarover de minister het heeft, al voorbij.

Minister L. Van den Bossche : Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om de inrichtende macht in gebreke te stellen via de provincieoverheid. Mijn administratie heeft de provinciegouverneur aangeschreven. Naar aanleiding van uw vraag heb ik laten opvragen op welke dag de gouverneur de inrichtende macht in kennis heeft gesteld. De officiële in kennisstelling via de hiërarchische weg is op 5 december gebeurd.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de minister, dan zou ik u toch willen vragen op 5 februari het nodige te willen doen, want ik vrees dat men in Voeren niet vrijwillig zal betalen, noch het volledige bedrag, noch het bedrag in schijfjes.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de stijgende trafiek en de grotere hinder van de vliegvelden van Oostende en Wevelgem ingevolge het Schengen-statuut

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Maertens tot de heer Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de stijgende trafiek en de grotere hinder van de vliegvelden van Oostende en Wevelgem ingevolge het Schengen-statuut.

De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens : Mijnheer de voorzitter, op 3 januari heeft de voorzitter van de intercommunale van het vliegveld van Wevelgem voor televisie gezegd dat minister Vande Lanotte het Schengen-statuut voor het vliegveld van Wevelgem heeft aangevraagd. Daardoor komt er dan nog een vliegveld meer in aanmerking voor verhoogd trafiek van buiten Europa.

Wevelgem ligt in een zeer druk gebied, tussen de kommen van Bissegem en van Wevelgem. De omwonenden vrezen aldus voor een verhoogde trafiek en verhoogde onveiligheid. We kennen vanuit onze streek de toestand in Oostende waar om de haverklap dakpannen worden weggezogen zodat de luchthaven zelfs een klusjesdienst heeft georganiseerd om de dakpannen te gaan terugleggen. Mensen durven hun kinderen niet meer buiten laten spelen uit vrees voor wegvliegende dakpannen. Het verhogen van de trafiek in luchthavens die zo dicht bij de bebouwde kommen liggen, brengt veel

Maertens

onveiligheid voor de omwonenden. Concreet zien wij weinig gebeuren om het luchtverkeer terug te schroeven en de veiligheid te verhogen.

Mijnheer de minister, ik weet wel dat u niet bevoegd bent voor het vliegveld van Wevelgem. Dat is een bevoegdheid van uw collega Kelchtermans. Maar u bent wel bevoegd voor Oostende. Daarom wil ik u in het algemeen vragen of er al maatregelen zijn genomen om de veiligheid van de omwonenden in Oostende en eventueel in Wevelgem te verhogen. Acht u het niet wenselijk een van deze luchthavens te sluiten, gelet op hun specifieke ligging.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, zoals de heer Maertens zegt, ben ik niet bevoegd voor het vliegveld van Wevelgem.

Ik kan wel tegenspreken dat het Schengen-statuut een verhoogde trafiek meebrengt. Het betekent alleen het vergemakkelijken van het vrachtvervoer en personenverkeer in de Schengen-zone. Daarvoor zijn een aantal aanpassingen uitgevoerd, ook in Wevelgem.

Wat Oostende betreft, zijn de gunstige resultaten zowel wat het vrachtvervoer als het personenverkeer betreft, niet recht evenredig gevolgd door een stijging van het aantal vliegtuigbewegingen omdat er beperkende maatregelen zijn genomen voor de sportvliegtuigen en het aantal oefenvluchten. Sinds 1992 beantwoordt Oostende aan de Europese normen inzake de geluidshinder.

Ik wil ook verwijzen naar het zogenaamde en tijdelijke Fortex-fenomeen waarbij dakpannen werden verplaatst. Vele internationale luchthavens hebben met dit fenomeen te kampen. Er hebben zich destijds inderdaad een achttal incidenten voorgedaan. Sinds het voorjaar 1994 doen een aantal nieuwe vliegtuigen

en ook Russische vliegtuigen de luchthaven aan. Eén van de belangrijke maatregelen die wij hebben genomen is het verhogen van dalingshoek van 3 naar 3,5 percent. Boven genoemd fenomeen is nu tot het uiterste minimum beperkt. Er werd mij trouwens geen enkel incident meer gemeld.

Sinds een drietal jaar bestaat er een overlegorgaan dat onder meer heeft gewerkt aan het opstellen van een convenant en het samenspel tussen mobiliteit, hetgeen voor de impulszone Oostende zeer belangrijk is, gekoppeld aan de leefbaarheid van de omgeving.

De voorzitter : De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens : Mijnheer de minister, ik moet hierop antwoorden dat de bevolking zelf aan uw antwoord helemaal geen boodschap zal hebben. Uiteindelijk vreest zij nog altijd voor wat u noemt de verplaatsing van de dakpannen. Die verplaatsing geschiedt vaak heel ver naast de dakgoot. Minder en betere vliegtuigen en minder geluidshinder is mijns inziens onvoldoende. De dakpannen verschuiven nog steeds. De klusjesdienst moet nog altijd uitrukken, dat weet de stad Oostende maar al te best. De onveiligheid blijft en zal nog groeien. Vanuit het beleid moet daaraan beslist iets worden gedaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer E. De Groot tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de mogelijke invoering van het persoonsgebonden budget voor gehandicapten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer De Groot tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de mogelijke invoering van het persoonsgebonden budget voor gehandicapten.

De heer De Groot heeft het woord.

De heer E. De Groot : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, vooreerst wens ik u een gelukkig en vooral gezond 1995.

Mevrouw de minister, u weet zeker dat gehandicapten vaak in hun leefkwaliteit zeer sterk worden aangeast, niet alleen door hun handicap zelf maar ook door het verlies aan contactmogelijkheden met anderen.

Hoe langer hoe meer gehandicapten vragen hoever het staat met de invoering van een persoonsgebonden budget dat werd voorzien in het kader van het decreet van 27 juni 1990. Artikel 55 voorziet in experimenten ter zake.

Gehandicapten kunnen op verschillende diensten een beroep doen. Indien zij vervoer willen, moeten zij op vervoerdiensten een beroep doen ; voor boodschappen zijn zij op gezinshulp aangewezen. Uiteraard moeten die mensen zich organiseren volgens welbepaalde tijdstippen die de diensten zelf oplegt. Gehandicapten vragen echter hoe langer hoe meer om in de mate van het mogelijke hun leven zelf te organiseren.

Wanneer die persoonsgebonden budgetten zouden worden ingevoerd, kan dit enerzijds wel een zekere meeruitgave meebrengen ; anderzijds zou minder op de bestaande diensten een beroep moeten worden gedaan. Wij moeten ook in ogen-schouw nemen dat de leefkwaliteit van gehandicapten in belangrijke mate zou toenemen.

Mevrouw de minister, heeft u in het kader van voornoemd artikel 55 van het decreet van 27 juni 1990 reeds studies laten uitvoeren over de mo-

De Groot

gelijkheden en de weerslag van de invoering van persoonsgebonden budgetten ?

Bent u eventueel bereid om ter zake een aantal experimenten te laten uitvoeren, zodat men een betere kijk zou krijgen op de zaak en men de gehandicapten die er in de toekomst om vragen een persoonsgebonden budget zou kunnen uitkeren.

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vraag met betrekking tot het persoonlijk assistentiebudget werd ongeveer twee maanden geleden uitvoerig behandeld in de commissie voor Welzijn en Gezondheid.

Ten eerste, de mogelijkheid die door het artikel 55 van het decreet wordt ingevoerd is gedeeltelijk opgenomen in het besluit met betrekking tot de materiële bijstand. Ik zeg wel gedeeltelijk omdat een aantal factoren waarmee gehandicapten worden geconfronteerd, en waarvoor zij geen beroep op de normale dienstverlening kunnen doen, ook door de materiële hulp kunnen worden ondervangen. Zo wordt dit jaar in een budget van ongeveer 300 miljoen frank voor materiële bijstand voorzien.

Ten tweede, ik ben van oordeel dat een persoonlijk assistentiebudget niet bij experiment kan worden ingevoerd. Het is inderdaad bijzonder moeilijk om experimenten in te voeren. Immers, op welke basis en hoe moeten die experimenten worden bepaald. Ik heb dus besloten een studie te laten uitvoeren om een vergelijking te maken tussen de experimenten die onder meer in Canada, Denemarken, Nederland en Engeland hebben plaatsgevonden en ook na te gaan wat die experimenten hebben opgeleverd.

Ten derde, ik ben er een voorstander van dat een gehandicapte optimaal

een beroep kan doen op de normale dienstverlening, want ik meen dat hem dat ook de kans geeft om optimaal te integreren. Telkens opnieuw nieuwe dingen creëren in een afzonderlijk circuit voor gehandicapten is niet bevorderlijk voor de optimale integratie. Daarom heb ik aan de dienst Gezins- en Bejaardenhulp de opdracht gegeven om na te gaan in welke mate zij op elk uur van de dag en van de nacht kunnen ingaan op een noodzakelijke dienstverlening die ten behoeve van gehandicapten kan worden verstrekt. Binnen datgene wat door de Vlaamse administratie met betrekking tot specifieke zorgverstrekking wordt georganiseerd, kan men vanuit deze dienst van Gezins- en Bejaardenhulp de gehandicapten ondersteuning verschaffen.

Tot slot wens ik aan de collega te zeggen dat in de loop van de voorbije jaren slechts 25 aanvragen met betrekking tot het persoonlijk assistentiebudget bij het Vlaams Fonds werden ingediend en dit op een totaal van 4.500 aanvragen per jaar inzake materiële hulp. Dit wijst erop dat het niet zozeer als een probleem wordt gevoeld. Ik begrijp natuurlijk, collega, dat, indien wij dit zouden invoeren, heel wat mensen daarop extra een beroep zouden willen doen.

Wij moeten ervan uitgaan dat, rekening houdend met de tegemoetkoming voor gehandicapten die op het federale vlak volledig is uitgewerkt en bestaat uit een inkomensvervangende tegemoetkoming enerzijds en een integratietegemoetkoming anderzijds, dit de basis is van het inkomen waarmee gehandicapten al het mogelijke moeten doen om zo goed mogelijk geïntegreerd in de maatschappij te functioneren. Tegelijkertijd ben ik er mij zeer goed van bewust dat u uiteraard het probleem van de handicap, zelfs met de beste vergoeding, nooit helemaal zult kunnen wegwerken.

De voorzitter : De heer De Groot heeft het woord.

De heer E. De Groot : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord.

Ik sluit mij aan bij haar opmerking dat om het even welke tegemoetkoming de echte noden van de gehandicapte nooit helemaal zal kunnen oplossen.

Het is, mijns inziens, niet te verwachten dat het persoonsgebonden budget op massale wijze zal worden aangevraagd omdat de vraag afhangt van de mate van zelfredzaamheid van de gehandicapte. Bovendien ben ik van mening dat een vergelijking met Canada en Denemarken wat scheefgetrokken is. In tegenstelling tot de hogervermelde landen houdt de Vlaming meer vast aan zijn individualisme en zijn vrijheid.

Tenslotte durf ik de hoop uit te spreken dat u, zodra u over alle informatie beschikt, de toekenning van een persoonsgebonden budget in overweging zult nemen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de vergadering van het Overlegcomité van 10 januari jongstleden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Grembergen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de vergadering van het Overlegcomité van 10 januari jongstleden.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, op 10 december 1994 heeft de vergadering van het Overlegcomité plaatsgevonden.

Zowel inzake de agenda als de inhoud van de bespreking beschikt de Vlaamse Raad over weinig informatie. Kunt u daarover enige toelichting geven ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, er waren vijf onderwerpen geagendeerd voor de vergadering van het Overlegcomité van 10 januari 1994.

Ik som ze even op : de goedkeuring van het verslag, de discussie inzake de bedrijfsvoorheffing, het Eurovig-net waarover de Raad van State nog geen advies heeft uitgebracht, de responsabiliseringsbijdrage en de brief van mevrouw Onkelinx inzake de motie van de Vlaamse Raad over een onderdeel van de begroting van de Franstalige Gemeenschap.

Inzake de betwiste toelage van de Franse Gemeenschap aan het tijdschrift Carrefour heeft mevrouw Onkelinx de federale eerste minister een brief geschreven. Ik citeer : " dit standpunt draagt in zich de kiem van een belangrijk communautair conflict en geeft de agressie aan van Vlaanderen naar de Franse Gemeenschap". Einde citaat.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik laat u opmerken dat de Franse Gemeenschapsraad niet gereageerd heeft. Bovendien kon men verwacht hebben dat mevrouw Onkelinx mij zou hebben aangeschreven. Zij heeft dat niet gedaan en heeft een beroep gedaan op het Overlegcomité.

Het Overlegcomité is een orgaan waar de respectievelijke regeringen - niet de parlementen- mekaar ontmoeten en waar ook belangenconflicten besproken worden.

Minister-president Luc Van den Brande (CVP) werd geïnterpelleerd door de oppositiepartijen VLD en Vlaams-Blok, en de Volksuniefractie over het Voerenakkoord van de federale regering

Op basis van artikel 5, paragraaf 1 dat bepaalt dat elk lid van het Overlegcomité een onderwerp kan laten agenderen, werd de brief van mevrouw Onkelinx aan de agenda toegevoegd.

Mevrouw Onkelinx heeft haar standpunt toegelicht.

Tijdens de vergadering heb ik uitdrukkelijk verklaard dat het Overlegcomité niet de geschikte plaats was om ter zake beslissingen te nemen.

Ik heb mijn ongenoegen uitgesproken over haar communiqué van 20 december 1994 dat een aantal onaanvaardbare verwijten stuurt aan het adres van de Vlaamse Gemeenschap.

Ik herhaal dat men geen beslissingen genomen heeft op het Overlegcomité. Ik beklemtoon dat het eerder door de Vlaamse Raad ingenomen standpunt en de mogelijkheid in de toekomst nieuwe stappen te zetten,

onverkort gehandhaafd blijven. Dit was voor mij fundamenteel.

Ik heb zelfs benadrukt dat ik haar toelichting alleen heb genoteerd, maar niet in aanmerking heb genomen. Besluiten bleven zodoende uit en het punt werd helemaal niet aan andere mogelijke geschilthema's gekoppeld.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de minister-president, mag ik hieruit besluiten dat op dit agenda-punt geen vervolg komt en dat dit zodoende de enige bespreking daartoe is en blijft ?

Minister-president L. Van den Brande : Zoals men het in gerechtelijke terminologie zou zeggen : de zaak is niet in voortzetting gezet, ze is niet naar de algemene noch naar de bijzondere rol verwezen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer S. Platteau tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het mogelijk faillissement van New Chamebel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Platteau tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het mogelijk faillissement van New Chamebel.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer S. Platteau : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, het aantal faillissementen in België neemt schrijnend toe. Nog niet eens zo lang geleden legden zowat 3.000 bedrijven per jaar de boeken neer, nu hebben we de kaap van 6.000 per jaar overschreden.

In Vlaams-Brabant dreigt alweer een gelijkaardig drama, waarbij 171 banen op het spel staan. Het bankroet van New Chamebel is nog geen feit, maar het lijkt er sterk op dat het nog vóór dinsdag zal worden uitgesproken.

Vakbondsafgevaardigden en mensen van de GIMV hadden op uw kabinet een onderhoud.

Wat hielden die besprekingen in ? Welke rol zal de GIMV in deze zaak spelen ? Zal het kabinet zich beperken tot het keurig aanbieden van zijn diensten of wordt dit keer de daad bij het woord gevoegd ? Komt men met andere woorden met geld over de brug en zal men effectief een overnamekandidaat zoeken ? Misschien is men daar al mee bezig. In-

dien dat zo is, wil ik graag weten of daaromtrent al resultaten werden geboekt. Is men van plan maatregelen te treffen en, zo ja, welke ? Of zal New Chamebel aan zijn lot worden overgelaten ?

Ik wil deze zaak mutatis mutandis toch even vergelijken met de Boelwerf-affaire. In dit geval zijn immers de gebroeders Witten eigenaars van de zaak. Ik koester geen wrange gevoelens ten aanzien van Nederlanders, maar ook hier blijken ze weer de activa van een bedrijf via een naamloze vennootschap te hebben overgeheveld naar hun eigen land. Bovendien is het gevaarlijk de activa van een bedrijf, zoals bij de Boelwerf ook het geval was, in één NV onder te brengen en de exploitatie -macht en onroerende goederen- in een andere.

Wat denkt u daarvan ?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, op mijn kabinet heb ik de afgevaardigden van de vakorganisaties ontvangen en de vakbonden uitten terecht hun grote bekommernis omtrent de tewerkstellingsproblemen die zich nu al, maar zeker in de toekomst kunnen stellen in de betrokken onderneming. U kunt ervan op aan dat wij hoe dan ook bereid zijn stappen te ondernemen om de werkgelegenheid maximaal te behouden.

U stipte aan dat het aantal faillissementen sterk is toegenomen, een beweging die het rechtstreekse gevolg is van de economische conjunctuur. Vanuit economisch standpunt kan ik meedelen dat het negatieve tijdstip aan het keren is. Dat uit zich evenwel niet altijd in een gunstiger werkgelegenheidsklimaat.

Nochtans zijn er ook tekenen van hoop, er zal bijvoorbeeld een belangrijke investering plaatsvinden voor het einde van het jaar die bijna 500 nieuwe werkplaatsen bij Huyn-dai zal creëren.

Ik heb er altijd naar gestreefd nooit enige vermenging tot stand te brengen tussen wat de handelsrechtbank of de gerechtelijke instanties moeten doen en wat de politieke overheid mag doen. Er is in het bedrijf waarover u het heeft een voorlopig bewindvoerder aangesteld en het faillissement is nog niet uitgesproken. De Vlaamse regering is ten volle bereid om alle formules te ondersteunen die nieuwe mogelijkheden zouden inhouden wanneer zich concrete voorstellen vanuit het privé-initiatief zouden voordoen. De GIMV heeft een bijzondere opdracht om advies en bijstand te geven aan ondernemingen die met deze problematiek worden geconfronteerd .

Wij hebben dus geen afwachtende houding aangenomen in het dossier. Binnen de beslissingen van de rechtbank zullen wij alle mogelijke medewerking verlenen en zullen wij daar desgevallend ook de GIMV voor inschakelen.

De voorzitter : De heer Platteau heeft het woord.

De heer S. Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat er geen daadwerkelijke steun van de regering uitgaat op dit ogenblik, maar dat zij alleen ter beschikking staat. De toekomst zal uitwijzen in welke mate dit in concrete medewerking wordt omgezet.

Mijnheer de minister-president, inzake het aantal faillissementen ben ik iets minder optimistisch dan u. Van 6.000 faillissementen in 1993 steeg dit getal tot 6.300 in 1994, en de huidige evolutie laat niet uitschijnen dat er veel hoop op verbetering is voor **1995**.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, hetzelfde rapport waarin de cijfers werden bekendgemaakt, geeft ook aan dat er een kering waarneembaar was naar het einde van het jaar. Ik ben daar ook heel voorzichtig in, en ik kan enkel hopen dat de inspanningen van iedereen de werkgelegenheid

Van den Brande

zullen verbeteren en het aantal faillissementen zullen doen dalen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de mogelijke installatie van een verbrandingsoven in Vlaams-Brabant

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Vaerenbergh tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de mogelijke installatie van een verbrandingsoven in Vlaams-Brabant.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik ben mij bewust van het feit dat u, mijnheer de minister, hebt gezegd dat de huisvuilproblematiek in Vlaams-Brabant niet in eerste orde uw bevoegdheid was. Desondanks heeft u een aantal maanden geleden een plan ontvouwd voor de gemeentebesturen in Vlaams-Brabant dat een gefaseerde uitvoering van een beleid voorschreef. De meeste gemeenten in Vlaams-Brabant hebben hierop positief geantwoord.

Intussen blijft de geruchtenmolen desbetreffend verder draaien. Wordt het schema aangehouden dat u zich op dat ogenblik had voorgenomen en door de gemeentebesturen werd aanvaard ?

Hoe zit het nu eigenlijk met die verbrandingsoven ? Uit berichten blijkt dat wat het eindresultaat zou moeten zijn van die hele operatie - een ver-

brandingsoven - vlugger zou worden verwezenlijkt dan een aantal andere opties. De verbrandingsoven is een belangrijk gegeven voor Vlaams-Brabant waar wij al tientallen jaren op wachten.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : In Beersel heeft Watco inderdaad een initiatief aangekondigd. Iedere particuliere onderneming heeft overigens het recht om dit te doen, het is aan de gemeenten, de provincies en de gewesten om dergelijke initiatieven te beoordelen.

De Vlaamse regering heeft dit plan goedgekeurd op 7 december 1994, wat betekent dat er een collectieve verantwoordelijkheid is voor de uitvoering ervan. In dit programma is er inderdaad pas in laatste instantie sprake van een verbrandingsoven, na preventie, recyclage, hergebruik enzovoort. De provincie Vlaams-Brabant zal ons voor midden 1995 informatie verstrekken aangaande de locatie voor een eventuele verbrandingsoven en de capaciteit ervan. Vervolgens zullen wij voor eind 1995 een beslissing nemen. Dit schema wordt gerespecteerd.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar ik stel vast dat er een vermenging is van privé-initiatieven die op hun waarde zullen worden geschat.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden,

over de onmogelijkheid om TV-Limburg in Voeren te ontvangen.

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de onmogelijkheid om TV-Limburg in Voeren te ontvangen.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, ook ik blijf ik in de sfeer van antennes en zendmasten.

In oktober 1994 heb ik de minister-president geïnterpelleerd over een strategie voor Voeren. In de marge daarvan heb ik tevens vermeld dat TV-Limburg, de regionale zender voor Limburg, in Voeren nog steeds niet kon worden ontvangen, waarop hij antwoordde, ik citeer : "Er bestaat eveneens een principiële akkoord om TV-Limburg via de kabel uit te zenden". Einde citaat. Gisteravond vernam ik echter dat TV-Limburg in Voeren nog steeds niet kan worden ontvangen.

Mijnheer de minister, wanneer zullen de Vlaamse Voerenaars TV-Limburg kunnen ontvangen en eindelijk, in tegenstelling tot de Franstaligen gisteravond, in plaats van : "Merci, Dehaene", eens kunnen roepen : "Dank u, mijnheer Weckx" ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Onmiddellijk na het van kracht worden van het kabeldecreet van 4 mei 1994, heb ik de kabelmaatschappij Intermosane schriftelijk laten weten dat zij TV-Limburg, dat sinds 25 april 1994 op de kabel is in Limburg, moesten uitzenden.

Het probleem ligt niet bij Intermosane. Men heeft mij dit namelijk beloofd, maar aangezien de techniciteit in deze materie nogal complex is, heeft men contact opgenomen met

Weckx

Belgacom dat nog steeds een monopolie heeft voor het stralen via de kabel van regionale televisiestations en andere zenders. Bij Belgacom wordt de laatste fase van onderhandeling afgerond. Er werd beslist om een mast in te huren via Coditel opdat het programma van TV-Limburg zou kunnen worden uitgezonden.

1 februari is blijkbaar een grote dag in het Vlaamse Medialandschap. Ik hoop dan ook dat alle inwoners van Voeren tegen 1 februari TV-Limburg zullen kunnen ontvangen via de kabel.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister ik dank u voor uw antwoord.

Sta me toe een bijkomende vraag te stellen. Werd er tijdens uw besprekingen met Interмосane ook gesproken over Télé-Liège ? Volgens het decreet mag er in Voeren immers maar één regionale zender op de kabel komen, namelijk TV-Limburg.

Zal Interмосane Télé-Liège van de kabel nemen ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer van Nieuwenhuysen, de verantwoordelijken van Interмосane hebben mij meegedeeld dat zij hebben beslist om TV-Limburg in Voeren op de kabel te brengen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUELE INTERPELLATIES (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van

den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de communautaire spanningen binnen de federale regering

Actuele interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van de initiatieven die door de federale regering worden genomen inzake de benoeming van een burgemeester in de gemeente Voeren

Actuele interpellatie van de heer J. Gabriels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de toestand in Voeren

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de communautaire spanningen binnen de federale regering en het tot standkomen van een eventueel samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen

De voorzitter : Aan de orde zijn de actuele interpellaties van de heer Van Hauthem tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de betrokkenheid van de Vlaamse regering bij de communautaire spanningen binnen de federale regering, van de heer Van Grembergen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrek-

kingen, over de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van de initiatieven die door de federale regering worden genomen inzake de benoeming van een burgemeester in de gemeente Voeren, van de heer Gabriels tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de toestand in Voeren en van de heer Denys tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de communautaire spanningen binnen de federale regering en het tot standkomen van een eventueel samenwerkingsakkoord tussen de Gemeenschappen.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, voor ons is de Voeren crisis niet achter de rug. Wat wij de jongste dagen hebben meegemaakt, is het zoveelste hoofdstuk in een Belgische vaudeville die er eigenlijk in bestaat dat de Parti Socialiste te pas maar vooral te onpas met Happart uitpakt om wat anders te bereiken, om opnieuw te prutsen aan het statuut van Voeren.

Dat zij dat willen doen, is eigenlijk niet het drama.

Het drama is wel dat de Vlaamse meerderheidspartijen altijd weer bereid worden gevonden om effectief over Voeren rond de tafel te gaan zitten. Klassiek komen er dan teksten naar buiten zoals nu een omzendbrief en een koninklijk besluit die iedereen op een verschillende manier kan uitleggen en waarbij men denkt dat de crisis is bedwongen. In ruil daarvoor mag Happart even de kast in, voor zes maanden, de tijd dat de regering Dehaene nog nodig heeft om haar legislatuur te vervolledigen. Bij de volgende regeringsvorming zitten wij dan weer met een probleem Voeren.

Van Hauthem

De vraag is dan ook waarom er van Vlaamse kant nog moet worden gepraat over Voeren. Waarom niet gewoon neen zeggen, waarom niet gewoon het standpunt handhaven dat dit niet op de politieke agenda staat, dat dit niet in het regeerakkoord staat. Wat een verschil met de Franstalige politici die bijvoorbeeld over de splitsing van de sociale zekerheid zeggen : *écoutable mais pas discutable*, die over amnestie zeggen : niet bespreekbaar en dan wordt er ook niet over gesproken. Waarom niet dezelfde houding aannemen ?

Ik wil nog even herinneren aan de pacificatiewet van 1988 want het komt er eigenlijk op neer dat voor het naleven van afspraken die in het verleden werden gemaakt en waarvoor wij zwaar hebben betaald, altijd opnieuw moet worden betaald. Wij hebben in 1988 de niet benoeming van Happart cash en veel te duur betaald met de betonning van de faciliteiten en met de installatie van het college van gouverneurs dat sowieso een stuk van de Vlaamse voogdij over Voeren afnam.

Vandaag zouden wij tevreden moeten zijn met het feit dat Happart geen burgemeester meer is. Happart is geen burgemeester en ook daarvoor werd vandaag opnieuw betaald. Het nieuwe koninklijk besluit bepaalt immers dat het nu het college van gouverneurs is dat kan beraadslagen over de vraag of de Limburgse gouverneur al dan niet autonoom mag handelen of over het feit dat een beslissing al dan niet een taal-aangelegenheid is. Hoe men het draait of keert, de Limburgse en dus de Vlaamse voogdij over Voeren wordt nog verder uitgehold.

Men gaat dus een stap verder in de richting van een juridisch biregionaal tweetalig statuut met als enige bedoeling de voogdij over Voeren helemaal tweetalig te maken tegen het jaar 2000, het jaar waarin wordt verwacht dat er opnieuw een Vlaam-

se meerderheid in Voeren zal kunnen worden geïnstalleerd.

Dan is er nog de hele problematiek van de zogenaamde antennes, laten wij het bijkantoren noemen. Als het juist is dat noch de Franse Gemeenschap noch het Waalse Gewest in Voeren bijkantoren kunnen openen maar dat alleen op hun eigen grondgebied kunnen, dan vraag ik mij af waarom er op federaal vlak een omzendbrief moet worden verstuurd en een koninklijk besluit moet worden uitgevaardigd. Er blijft dus onduidelijkheid bestaan over de bijkantoren want eerste-minister Dehaene heeft niet gezegd dat het niet kan, hij heeft alleen gezegd dat dit kan binnen het kader van een eventueel samenwerkingsakkoord. De deur staat dus op een kier.

Dan is er nog het feit dat een Wallingantisch ambtenaar, zoals de *ad-junct-arrondissement-commissaris* van Tongeren, nu de officiële vertegenwoordiger kan worden van de Franstaligen in een Vlaamse gemeente.

Als dat territorialiteitsbeginsel is, dan weet ik het ook niet meer. Wij hebben het dus wel degelijk over een wijziging van het statuut en eigenlijk wordt opnieuw de taalgrens en het feit of Voeren al dan niet tot Vlaanderen behoort, in vraag gesteld. Daarom legt de voorzitter van de Franse Gemeenschapsraad op dit ogenblik een beleidsverklaring af, waarin zij — indien wij de kranten mogen geloven, en waarom zouden wij dit deze keer niet doen ? — opnieuw zal aankondigen dat zij voortgaat met het nemen van initiatieven ter ondersteuning van de Franstaligen in Voeren en in Vlaams-Brabant.

Mijnheer de minister-president, de jongste dagen is het cynisme van uw partijvoorzitter sterk opgevallen. Eerst noemde hij het akkoord een lege doos -in dat geval hoefde die doos er dus eigenlijk niet te zijn — en gisteren konden wij van hem in

de Kamer geen woord vernemen aangaande het Voerencompromis, maar moesten wij wachten tot de CVP-receptie, waar hij — cynisch genoeg — de Vlaamse Voerenaars, die hij voordien als een Judas had verraden, zijn eigen vrienden noemde. Proficiat !

Antennes of een zendmast hebben wij in Vlaams-Brabant niet nodig. In Sint-Pieters-Leeuw staat trouwens al een zendmast.

Het cynische van de hele zaak is dat u, de minister-president, de joker krijgt toegeschoven. Plotseling moet nu de Vlaamse regering volgens CVP-voorzitter Van Hecke allerlei initiatieven nemen om de Vlamingen in Voeren en in Vlaams-Brabant sterker te maken. Dit kan worden geïnterpreteerd als een afkeuring van het beleid dat u totnogtoe hebt gevoerd. Volgens uw partijvoorzitter nam u in het verleden dus blijkbaar onvoldoende initiatieven in Voeren en in Vlaams-Brabant. Van Hecke verkwanselt eerst de boel op federaal vlak, hij gaat vervolgens op de knieën voor de PS, hij wast daarna zijn handen in onschuld als een Pontius Pilatus en schuift vervolgens de zwarte piet door naar Van den Brande.

Van den Brande mag vandaag dus op deze tribune de brokken komen lijmen die de CVP en Van Hecke met betrekking tot Voeren hebben gemaakt.

Mijnheer de minister-president, u zult ongetwijfeld een aantal initiatieven aankondigen. Zo hebt u al aankondigd dat u van plan bent zwaar te investeren in Vlaams-Brabant en in Voeren om de Vlamingen er sterker te maken. Het is altijd hetzelfde liedje : er moet worden geïnvesteerd omdat uw eigen partij op federaal vlak niet in staat is met de vuist op tafel te kloppen en duidelijk te maken dat er wel degelijk grenzen zijn. U moet met geld afkomen om de politieke koehandel op federaal vlak toe te dekken. Ik bewonder wel

Van Hauthem

dat u hebt geweigerd om het spelletje van Dehaene mee te spelen, die aanvankelijk schijnbaar een globaal akkoord nastreefde en u onder druk zette om een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap af te sluiten. In die val bent u gelukkig niet getrapt. Wat dat betreft wil ik u dan ook feliciteren.

Het akkoord had echter niet enkel betrekking op Voeren, het had ook betrekking op het stemrecht voor Europese onderdanen bij de gemeenteraadsverkiezingen. Blijkbaar zou het aan de gewesten worden overgelaten om een uitzondering te vragen op dat stemrecht. De algemene regel hierbij luidt echter dat de 20-percentgrens gehandhaafd moet blijven. Een gemeente kan de uitzondering dus pas bekomen indien in die gemeente meer dan 20 percent Europese vreemdelingen zijn gehuisvest. Dit is pas een lege doos ! Men beschikt over de mogelijkheid om een uitzondering te vragen op het vlak van het gemeentelijk stemrecht, maar men weet vooraf dat die uitzondering nooit zal kunnen worden gevraagd omdat geen enkele Vlaamse gemeente aan het criterium voldoet dat door Dehaene werd opgelegd.

Mijnheer de minister-president, bent u het ermee eens dat het koninklijk besluit de Vlaamse voogdij over Voeren verder uitholt en dat deze regeling een verdere stap is naar een juridisch biregionaal en tweetalig statuut ?

Bent u bereid dit koninklijk besluit aan te vechten voor de Raad van State ?

Professor Senelle gaat er immers van uit dat dit koninklijk besluit de pacificatiewet van 1988 wel degelijk wijzigt.

Zal u onder geen enkel beding samenwerkingsakkoorden afsluiten met de Franse Gemeenschap indien zij zich nog langer mengt in Vlaamse

aangelegenheden, meer specifiek in Vlaams-Brabant en in Voeren ?

Bent u bereid om als tegenmaatregel tegen de blijvende Franstalige inmenging in Vlaanderen te stoppen met het subsidiëren van het Franstalig onderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten ?

Wat is u voornemens te doen indien de Franse Gemeenschap of het Waalse Gewest hoe dan ook bijkantoren zouden openen ofwel in Vlaams-Brabant ofwel in Voeren ?

Mijnheer de minister-president, dat zijn vijf concrete vragen waarop wij graag vijf duidelijke antwoorden zouden krijgen. Tenslotte nog dit. U krijgt hier als het ware de joker doorgespeeld van uw eigen partijvoorzitter. U moet hier de brand blussen die u eigen partij niet heeft kunnen blussen op federaal vlak. **(Applaus bij het VB)**

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dat we deze interpellatie hier in het soevereine Vlaamse parlement moeten houden is in feite hallucinant en aberrant. Toch kunnen we de communautaire regeling van de jongste dagen niet aan ons voorbij laten gaan. Het is onze politieke plicht hierop terug te komen. De staatshervorming die wij met zoveel moeite op de rails hebben gezet en die ons zoveel tijd en energie heeft gekost, is het waard te worden uitgevoerd zoals ze is overeengekomen en vastgelegd in de Grondwet.

Het is droevig in het federale parlement en hier een discussie te moeten voeren over de integriteit van ons grondgebied. Het is teleurstellend te moeten interpellieren over niet-inmenging. Het is teleurstellend dat wij politieke bedenkingen moeten maken over de gelijkwaardigheid van de deelstaten en deelparlementen omdat er geen hiërarchie in de normen is vastgelegd, terwijl 200.000 gepensioneerden, zoals wij vandaag

in De Morgen lezen, in armoede leven.

Deze spijtige vaststelling mag ons echter niet doen afzien van onze plicht te interpellieren over Grondwettelijk vastgelegde afspraken. De maatschappelijke problemen, waar ook wij ons om bekommeren, mogen niet worden uitgespeeld tegen de verworvenheden van de staatshervorming. Als Vlaams-nationalisten die hebben meegewerkt aan de recente staatshervorming zijn wij begaan met de goede uitvoering ervan.

Ik besef dat mijn betoog bij een aantal politieke partners wrevel zal veroorzaken. Gelet op de soevereiniteit van het Vlaamse parlement, ook tegenover de partijvoorzitters, kan ik niet aanvaarden dat onze parlementsvoorzitter door ons allen gemandateerd om klacht in te dienen bij het Arbitragehof omwille van de besteding van Frans Gemeenschapsgeld voor de verspreiding van het aanvallende blad Carrefour in de Vlaamse Gemeenschap, door zijn partijvoorzitter de levieten wordt gelezen. Onze socialistische partijgenoten moeten weten dat dit voor ons niet kan. **(Applaus bij de VU, de VLD en het VB)**

Dit heeft niets te maken met het Vlaamse regeerakkoord, maar alleen met zelfrespect, met respect voor onze eigen instellingen, voor de voorzitter die door ons werd gemandateerd en voor ons parlement. Tenzij — en hopelijk is dit niet het geval — dat de Vlaamse socialisten van Karel Van Miert, die doelbewust samen met enkele andere de keuze maakten een Vlaamse partij te zijn, onder leiding van een andere voorzitter van mening zijn dat er een koerswijziging moet gebeuren.

In mijn hoedanigheid van parlements lid die met u allen samen deze opdracht aan de voorzitter gaf, vind ik het onaanvaardbaar dat de eerste minister trachtte al dan niet omfloerst of al dan niet intern — maar het kwam hoe dan ook naar buiten — de Vlaamse minister-president

Van Grembergen

naar zijn hand te zetten om tot een samenwerkingsakkoord te komen.

Mijnheer de minister-president, gelukkig weigerde u aan die zachte, harde of omfloerste druk — ik weet niet wat er intern is gebeurd — toe te geven en dat was een uitstekende houding.

De heer G. Verhofstadt : Met de uiteindelijke beslissing ging de minister-president echter wel akkoord.

De heer P. Van Grembergen : Daarover zal ik het later nog hebben.

De Vlaamse Gemeenschap noch het Vlaamse parlement traden buiten hun bevoegdheden. Essentieel in deze zaak is de houding van de Franstalige Gemeenschap. In dat verband denk ik aan het feit dat zij weigerde een bouwvergunning af te leveren en alzo de uitbreiding van de Vlaamse school in Komen verhinderde, terwijl wij, ondanks alle schoolpacten, onze verplichtingen nakomen en onze verantwoordelijkheid dragen. Ons kan geen gebrek aan generositeit worden verweten. Het zijn ook wij niet die in Wallonië een blad uitgeven zoals Carrefour. De eerste minister heeft het overigens nooit nodig geacht zich hierover te buigen en hij vond het evenmin noodzakelijk op te treden ten opzichte van de deelstaten. Niet dat hij hiertoe verplicht was, maar als hij op het ene vlak optreedt dan moet hij de lijn doortrekken.

Mijnheer de minister-president, in de mate van wat over deze aangelegenheid officieel naar buiten kwam, feliciteer ik de Vlaamse regering om tijdens de onderhandelingsperiode — de maquisperiode tijdens dewelke de eerste minister onderdook — te hebben geweigerd deel te nemen aan een dergelijke koehandel.

Wij blijven bij de redenering dat een weigering tot de discussie noodzakelijk was, want wie de discussie aanvaardt, aanvaardt de gevaarlijke weg van oplossingen die ons niet aan-

staan. Ik stel vast dat mijn tijd bijna opgebruikt is en dat ik nog niet tot het essentiële ben gekomen. Gisteren heeft de voorzitter van de Belgische Kamer gemeend dat op die manier te moeten doen.

Mijnheer de minister-president, sta mij toe u te zeggen dat er een dubbelzinnigheid blijft bestaan.

Gisteren werd in de Kamer van Volksvertegenwoordigers het Verloren-maandagakkoord goedgekeurd door de meerderheidspartijen op het federale vlak, waarvan een deel ook verantwoordelijkheid draagt in de Vlaamse regering. Men kan niet aan de ene kant goedkeuren en aan de andere kant afkeuren. Als wij staan op onze bevoegdheden, op de integriteit, op de niet-inmenging, op de volledigheid van de voogdij zoals ze vastgelegd was, is het volstrekt onaanvaardbaar dat de gouverneur van Limburg onder curatele wordt geplaatst.

De heer E. Van Rompuy : Dat is niet waar !

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer Van Rompuy, de discussie daarover is tweezijdig. U haalt professor Van Orshoven aan en dat is uw goed recht. Ik citeer andere gezaghebbende juristen, zoals professor Senelle. Wanneer het u niet aanstaat, doet u natuurlijk minachtend. Ik stel vast dat er op dit vlak op zijn minst nog verdeeldheid bestaat. Waar er twijfel is, waar er geen zekerheid is, kan het niet anders dat de Vlaamse regering en het Vlaamse parlement de maximale interpretatie nemen, en niet aanvaarden dat de gouverneur van Limburg, zelfs bij twijfel, onder curatele zou komen.

Ik was niet verontwaardigd, want dat is een te sterk woord — maar woorden hebben nog amper een betekenis in politieke discussies — maar ik vond het toch ergerlijk dat gisteren een partijvoorzitter meende dat Vlaanderen gepaaid zou zijn met een mast van tweehonderd meters hoog die de BRTN al dan niet zou uitzenden, met daaraan nog eens de leeu-

wevlag om te tonen hoe vlaamsgezind men is in 1995.

Zo bewijst men niet dat men Vlaamsgezind men is. (*Applaus bij de VLD en het VB*)

Wij hoeven ons met dergelijke woorden niet tevreden te stellen, want dat is niet het essentiële.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer Van Grembergen, er bestaat een nota over de initiatieven van de Vlaamse regering in de Brusselse rand en in Voeren. Die nota, die meer dan een maand oud is, werd vanmorgen besproken in het Advies- en Overlegcomité Brussel-Vlaams-Brabant in de Vlaamse Raad. Uw partijgenoot, de heer Van Vaerenbergh, heeft die vergadering bijgewoond. Die nota werd gemaakt in tempore non suspecto. De zaak Voeren was op dat ogenblik niet aan de orde.

Hebt u die nota gelezen ?

Kunt u mij enkele krachtlijnen ervan citeren ?

Als u zoveel belang hecht aan Voeren en aan Vlaams-Brabant had u vanmorgen aanwezig moeten zijn in het Advies- en Overlegcomité Brussel-Vlaams-Brabant om te onderzoeken wat er op het terrein concreet kan gebeuren. Wij hebben over die initiatieven vandaag een uitstekend debat gevoerd. De partijvoorzitter heeft in zijn toespraak van gisteren naar die nota verwezen. Het is evident dat ze nog voor verandering vatbaar is. Het is gemakkelijk de mond vol te hebben van een strategie in verband met de randgemeenten van Brussel, maar op het terrein blijkt een en ander toch niet zo vlot te verlopen.

De heer Vermeiren stapt naar de Raad van State voor het woonrecht.

Als het gaat over het woonrecht van Franstaligen in Vlaams-Brabant is dit concreet, en dan stellen wij vast

Van Rompuy

dat de VLD zich wendt tot de Raad van State.

Mijnheer Van Grembergen, waarover ik het nu wil hebben, is dat u onze partij verwijt grote woorden te spreken, terwijl het gaat over een nota die vanochtend in het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams-Brabant van de Vlaamse Raad werd besproken en door de Vlaamse regering al een maand geleden werd ingediend.

Dat is dus demagogie ten top!

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts : Mijnheer de voorzitter, wat de fameuze nota over de positieve discriminatie onder andere van Voeren betreft, voel ik mij geroepen een paar zaken duidelijk te maken.

Degenen die de zaken volgen, weten zeer goed dat ik reeds in mei 1994 een rapport heb gevraagd over de positieve discriminatie in het verleden en voor de toekomst. Uitgerend eind vorig jaar kwam die nota tot stand in de regering. Intussen kreeg ik uiteindelijk ook antwoord van de minister-president waarin hij een aantal dingen citeert, evenwel niet in dezelfde volgorde, als in de fameuze nota waarover de heer Van Rompuy het vandaag heeft.

De eigenlijke opdracht waarbij de CVP nog gedeeltelijk het gezicht kan redden, is dat inzake die positieve discriminatie in Voeren nu eens een precieze timing wordt voorop gesteld en niet duizend keer wordt herhaald wat men beter één keer effectief had gedaan.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer Van Rompuy, in alle rust zeg ik dat ik uiteraard geen bezwaar heb dat die zendmast er komt ; wij zijn er zelfs voorstander van. Vlabinvest en

allerlei initiatieven vinden wij uitstekend.

Daarover gaat het niet. Het gaat erover dat deze argumenten plotseling gisteren worden bovengehaald in het specifieke kader van een capitulatie op het federale vlak en dat die verklaring van gisteren moet dienen om de situatie ten overstaan van de publieke opinie goed te maken. Dat vind ik niet correct.

Mijnheer de minister-president, essentieel blijft dat naar onze inschatting er een beknutting is van de Vlaamse bevoegdheden en van de Vlaamse voogdij. Dit is een regelrechte inmenging, die wij in het Vlaamse regeerakkoord hebben afgewezen. Wat ons betreft, moet daartegen worden geprotesteerd. Wij menen dat het enige protest inzake de bevoegdheidsuitholning slechts kan zijn dat de Vlaamse regering zich tot de Raad van State wendt als belanghebbende inzake haar bevoegdheden. Zelfs als zou er twijfel bestaan omdat de enen het zo en de anderen het anders zien, dan nog hebt u als Vlaamse regering, gemandateerd door de Vlaamse Raad, ook wat dit punt betreft een maximale en geen minimale stelling in te nemen.

Een tweede punt. Ik spreek niet over de bijkantoren en de antennes die door de Vlaamse Gemeenschap op het Vlaamse grondgebied kunnen worden geplaatst. Ik heb het over de initiatieven die de federale regering zich toemeet te nemen op alle bevoegdheidsdomeinen die de hare nog zijn en dat is, ook in randgevallen, nog ongemeen veel. Wij zijn inderdaad bevoegd voor arbeid en tewerkstelling, voor economie, buitenlandse handel en wij hebben zelfs een stuk eigen fiscaliteit, maar geef toe dat de federale regering op allerlei terreinen steunpunten kan plaatsen. De vraag is onder welke vorm ? Van welke ministeries ? Welke dienstverlening zal zij aanbieden ? Met welke ambtenaren zal dit gebeuren ?

Van welke directies zullen ze afhankelijk zijn ? Zullen ze afhankelijk zijn van de plaatselijke directies die normaal gesproken in dat Vlaamse gebied moeten optreden of zal het een Brussels systeem zijn ? Wordt dat een vorm van tweetaligheid die officieel in die gebieden met die kantoren zal worden geïnstalleerd ? Op al deze vragen hebben wij gisteren, van de federale eerste minister, geen antwoord gekregen.

Dat is de kern. De kern is niet dat de Franse Gemeenschap bij ons iets zou kunnen doen. Zij kunnen dat niet. De kern is dat de federale regering initiatieven zal nemen die tot een verbrusselste situatie zullen leiden. Daarover bestaat geen zekerheid en geen duidelijkheid. Het is de opdracht van de Vlaamse regering, van de minister-president en van ons allen om daarover duidelijkheid te brengen.

De voorzitter : Mijnheer Van Grembergen, ik verzoek u te besluiten.

De heer C. Moors : Mijnheer Van Grembergen, ik stel vast dat uw minister in de Vlaamse regering niet aanwezig is.

De voorzitter : Mijnheer Van Grembergen, ik verzoek u te besluiten.

De heer P. Van Grembergen : Is dat het essentiële ?

De heer C. Moors : Ja, ik vind dit belangrijk ter ondersteuning van uw stelling.

De heer P. Van Grembergen : Wat is het meest essentiële : wat ik hier te zeggen heb of de aanwezigheid van een minister ? Trouwens, uw ministers zijn hier ook niet allemaal aanwezig.

De heer C. Moors : Maar we zijn vertegenwoordigd. Uw minister, die zo belangrijk is, is niet hier.

De voorzitter : Mijnheer Van Grembergen, gelieve te besluiten.

(Onderbrekingen door diverse leden)

Voorzitter

Collega's, de heer Van Grembergen wenst te besluiten. Ik verzoek u dus te luisteren.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik meen de tolk te moeten zijn van wat in Vlaanderen ter zake wordt gedacht.

Mijnheer de minister-president, de Vlaamse regering is de zorgdrager van de taalwet die van algemene orde is. De Vlaamse regering heeft in de voorbije periode een vrij goed imago van goed beheer, van zakelijk optreden, van algemeen Vlaams belang en van vernieuwde politieke cultuur opgebouwd. Dit kan niet worden weggegooid omwille van de Belgische situatie. Het is niet omdat op het Belgische vlak de politieke cultuur gisteren en de voorbije dagen een dieptepunt heeft bereikt, dat wij in het verlengde daarvan in deze Vlaamse Raad automatisch hetzelfde moeten doen.

Ik kom tot mijn besluit. Mijnheer de minister-president, ik weet dat u tussen hamer en aambeeld staat. U zit tussen de federale dwang die op u wordt uitgeoefend en de federale keuzen die door uw partij werden gemaakt. Ik kan alleen maar hopen dat u hier de Vlaamse minister-president bent, handelt en verder optreedt. De Volksunie zou dat normaal vinden en wil dat ook. **(Applaus bij de Volksunie)**

De voorzitter : De heer Gabriëls heeft het woord.

De heer J. Gabriëls (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, een onwezenlijke oplossing voor een onwezenlijk probleem. Met deze zin vatten nagenoeg alle commentatoren de jongste regeling en de problematiek in verband met Voeren en het antwoord van de meesterloodgieter Dehaene samen.

Het is inderdaad een onwezenlijk probleem. Niemand in Vlaanderen was zich van enig probleem bewust,

te meer daar de pacificatiewet in 1988 alles in verband met Voeren en Happart had geregeld. Niets bleek echter minder waar. In Vlaanderen was het onwezenlijk, maar in Wallonië daarentegen, en meer bepaald binnen de PS, moest de interne verdeeldheid verdoezeld worden door met het zoveelste spelletje blufpoker te beginnen.

Ik kan het ook Spel zonder Grenzen noemen want de Franstaligen erkennen geen grenzen. Zij zetten hun joker in : Happart !

Op dit ogeblik legt mevrouw Onkelinx, voorzitter van de Franstalige Gemeenschapsregering, een verklaring af die dit standpunt nog meer in de verf zal zetten.

Mijnheer de voorzitter, er was geen probleem zolang deze discussie binnen de PS bleef. De heer Dehaene voelde zich echter geroepen om het probleem van de PS op te lossen. Als federale antenne heeft hij geprobeerd de interne verdeeldheid binnen één van zijn meerderheidspartijen te regelen. Op welke manier hij dat gedaan heeft, is ons intussen voldoende bekend.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, mevrouw Onkelinx heeft zojuist in de Franse Gemeenschapsraad haar beleidsverklaring voorgelezen. Ik citeer : " de Franstalige Gemeenschap mag optreden in Vlaanderen". Zij geeft daarvoor de volgende verantwoording, ik citeer : " ten eerste, de Raad van State stelde dat de definitie van gemeenschap geen territorium bevat ; ten tweede, een budget is geen decreet en kan de Vlaamse rechtsorde derhalve niet raken ; ten derde, humanisme, respect voor de anderen en bevestiging van een cultuur staat niet gelijk met het aanvallen van een andere cultuur. Conclusie : wij treden op in Vlaanderen". Dàt zijn de woorden van mevrouw Onkelinx.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik kan mij niet indenken dat zij in de hoedanigheid van minister-presidente van de Franse Gemeenschapsregering dergelijke uitspraken doet zonder voorkennis van de Franstalige ministers in de federale regering. Dit betekent dat zij handelt met medeweten van de heer Di Rupo die als vice-premier de eerste minister vervangt !

Dat is de werkelijkheid !

(Applaus bij de oppositiepartijen en de VU)

De voorzitter : De heer Gabriëls heeft het woord.

De heer J. Gabriëls : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de tussenkomst van de heer Van Grembergen bevestigt ons vermoeden dat de Franstaligen zich niet neerleggen bij hun verworvenheden maar verdere stappen willen zetten.

Collega Van Grembergen, ik ga akkoord met uw interpretatie dat het optreden van mevrouw Onkelinx de steun geniet van de voltallige PS. Dit betekent dat zij gesteund wordt door een regeringspartij en dat haar verklaringen onder de verantwoordelijkheid van de federale regering vallen !

Het zou goed zijn mocht de heer Dehaene daaraan denken als hij in Polen het Belgisch federale model zal propageren !

Mijnheer de minister-president, om in het zadel te blijven is de heer Dehaene tijdens de kerstperiode -traditioneel een periode waarin de meeste mensen zich over vrede bezinnen -druk in de weer geweest om mensen, uzelf inbegrepen, onder druk te zetten zodat een regeling kon worden uitgewerkt die aan de verzuchtingen van de PS tegemoet kwamen. In welk soort staat leven wij ?

Hoe is het mogelijk dat de heer Dehaene die zes jaar geleden plechtig

Gabriels

heeft verklaard dat het probleem Voeren van de baan zou zijn en een wet uitvaardigt die de carrousel van Happart een halt toeroept, nu diezelfde wet opzij schuift en ontkracht? Over politieke geloofwaardigheid gesproken!

Is dit mister Europe? Gelukkig voor Europa is hun dit gespaard gebleven.

De CVP noemt dit akkoord een lege doos.

Het orakel van Leuven bedenkt snel een straffe uitspraak om de problematiek te ridiculiseren.

Mijnheer de minister-president, de VLD-fractie beklemtoont het standpunt van professor Senelle dat dit koninklijk besluit wel degelijk een wijziging is van de pacificatiewet van 1988 en dat men prutst aan de taalwetgeving.

Dames en heren van de federale meerderheidspartijen, u hebt gisteren langdurig geapplaudiseerd voor de heer Dehaene. Indien dit applaus oprecht gemeend was, begrijp ik niet waarom u geen wetswijziging heeft ingediend.

Waarom moest u daarom terugvalen op koninklijke besluiten? Was dat nodig? Waarom durfde u een openhartige bespreking met het parlement niet aan? Daar gaat het hem in feite om.

Mijnheer Hancké, uit gemakzucht liet u eerste minister Dehaene nog maar eens begaan op zijn unieke loodgieterswijze.

Mijnheer Tant, nog vóór de partijbureaus zich konden uitspreken, was de goocheltoer voltrokken en had de heer Smeets al de eed als burgemeester afgelegd. Dat is nu wat men de nieuwe cultuur, het kersverse participatiemodel van de SP en de CVP noemt.

De heer Vande Lanotte, de volmaakte adept van de Leuvense zonnekoning, verklaarde overigens in

antwoord op een vraag van de heer Dewael nog dat hij een burgemeester alleen zou benoemen conform de wet en hij zich niet door een politiek akkoord zou laten leiden. Welnu, hij ligt zelf aan de basis van het bewuste politiek akkoord en laat die man zelfs zijn eed afleggen vóór er van toepassing van de wet sprake kan zijn. Dát is de realiteit. **(Applaus bij de VLD en het VB)**

De heer G. Bossuyt: Mijnheer Gabriels, een beetje meer bescheidenheid zou u niet misstaan. Dit kan niet.

De heer J. Gabriels: Ik vraag me trouwens af wat de kandidaat-burgemeesters die nog op hun benoeming wachten, hiervan denken. De heer Smeets wordt bij nacht en ontij uit zijn bed gelicht om toch maar snel een politiek probleem op te lossen, terwijl de bevoegde minister pas nog beweerde dat de benoeming alleen conform de wet zou gebeuren.

Dames en heren van de CVP en de SP, u hebt twee belangrijke Vlaamse verworvenheden overtreden.

In eerste instantie kunt u niet ontkennen dat, wat de taalwetgeving betreft, de verruiming van de bevoegdheid van het college van gouverneurs onmiskienbaar het principe van taalhomogeniteit ontkracht. Waar haalt u in feite het lef vandaan om de Limburgse provinciegouverneur, die u zelf nog hebt benoemd, zo te vernerden. U kunt hem net zo goed openlijk subjectiviteit en onbekwaamheid aanwrijven.

Ten tweede neemt u een loopje met het territorialiteitsbeginsel. De heer Dehaene verklaarde gisteren nog dat er geen sprake kan zijn van antennes zolang er geen samenwerkingsakkoorden in die zin bestaan.

— **De heer J. Timmermans, onder-voorzitter, treedt op als voorzitter.**

Mag ik erop wijzen dat de Franstalige Gemeenschap nu al het Franstalige cultureel centrum en de Franstalige school in Voeren subsidieert. En dat

tolereert u, zonder enige vorm van samenwerkingsakkoord. Dat geeft ons toch al een duidelijk beeld van wat we kunnen verwachten zodra u toelaat antennes op te richten. U ging als leden van de meerderheid nog maar eens door de knieën voor de PS en suste uw geweten met een geforceerd applaus voor de meester-loodgieter van dienst. Om ook zijn geweten te zuiveren, stelt de minister-president nu nieuwe initiatieven voor inzake Voeren en de Vlaamse rand rond Brussel.

Mijnheer de minister-president, daar hebt u in het verleden toch al initiatieven voor genomen — en mijnheer Olaerts heeft er terecht naartoe verwezen. Zijn er dan geen resultaten? Zijn de huidige voorstellen alleen gedaan met het oog op de nakende verkiezingen? Wat zijn de resultaten van uw inspanningen ter zake?

U heeft het hier in het lang en het breed gehad over uw strategisch plan Vlaanderen 2002. Vlaanderen beschikt nu over een eigen wielerploeg en een eigen judoploeg, maar wij zijn niet in staat voet bij stuk te houden en de daad bij het woord te voegen, waaruit het gebrek aan strategie blijkt. **(Applaus bij de VLD)**

CVP-voorzitter Van Hecke beweert dat wij niet alleen antennes maar eveneens een zendmast zullen oprichten — de collega heeft aangehaald dat zo'n mast al bestaat in Sint-Pieters-Leeuw en weinig positieve bijval geniet bij de plaatselijke bevolking. De vraag rijst dan ook waarom zo'n zendmast nodig is.

Als de Vlaamse overheid goed functioneert en haar bevoegdheid ter zake volledig waarneemt, waarom moeten wij dan extra initiatieven ondernemen om dit nog maar eens te bevestigen? Of moeten wij wat wij niet hebben gedaan camoufleren? Dat is de realiteit van uw huidige beslissing.

Ik betreur dat minister Sauwens hier niet aanwezig is. Hij is nochtans verantwoordelijk voor institutionele

Gabriels

hervormingen, hij zou deze interpellaties met heel veel belangstelling moeten bijwonen. Hij presenteert de pers immers een heel document met lijvige boekdelen over de toekomst van Vlaanderen inzake onze instellingen, maar is de grote afwezige als er een fundamenteel debat wordt gevoerd.

Collega Van Grembergen heeft reeds aangehaald dat er andere belangrijke zaken zijn, en de VLD gaat hiermee akkoord. Deze logica geldt voor iedereen, ook voor diegenen die uiteindelijk deze crisis hebben veroorzaakt, mijnheer Van Wambeye, namelijk de PS. Omdat de PS zich echter niet door deze logica laat leiden, bent u door de knieën gegaan en hebt u prioriteit gegeven aan dit soort problemen die er geen had moeten zijn.

Mijnheer de minister-president, ik wilde u dan ook enkele concrete vragen stellen.

Gaat u akkoord met alle initiatieven die vanuit de Vlaamse Raad kunnen worden ondernomen tegen de aantasting van het territorialiteitsbeginsel? Bent u het eens met alle initiatieven die tot doel hebben elke aantasting van de taalwetgeving in te perken en definitief een halt toe te roepen? Vindt u zich terug in initiatieven die ongedaan willen maken dat de Limburgse gouverneur in de toekomst slechts een marionet wordt inzake zijn bevoegdheid over Voeren?

Wij maken hier een onwezenlijke discussie mee. Gisteren werd door de leden van de CVP en de SP namelijk reeds bekrachtigd wat de heer Dehaene heeft beslist. Vandaag maken wij een vuist in onze broekzak om te bewijzen hoe stoer wij wel zijn. Bovendien wil deze Vlaamse Raad dan nog eens het patent hebben op eigen autonomie en soevereiniteit. Arm Vlaanderen, met zo'n mentaliteit **!(Applaus bij de VLD)**

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, Vlaanderen moet dit akkoord verwerpen om volgende redenen : het gaat in tegen de opbouw van de federale staat en de gemaakte afspraken ; de procedure van premier Dehaene dribbelt de Vlaamse regering ; de Vlaamse regering beschikt over juridische middelen die ze ook moet uitputten ; Hapart-akkoorden verpesten het samenleven tussen de Franstaligen en de Vlamingen.

Ten eerste, het akkoord gaat in tegen de opbouw van de federale staat en de gemaakte afspraken. Onze fractie heeft gisteren tijdens het Kamerdebat de verklaringen van professor Senelle aangehaald, maar tot onze verrassing neemt premier Dehaene de heer Senelle niet au sérieux.

Vandaag pakken we uit met de verklaringen van een andere professor in het staatsrecht, wiens argumenten men niet naast zich neer kan leggen. Het gaat namelijk om de vriend en inspirator van premier Dehaene, de Leuvense professor Alen.

Hij verwijst vandaag in een kranteïnterview naar de kern van de zaak, namelijk het historisch compromis van 1962, waarbij België werd ingedeeld in taalgebieden als hoeksteen voor een nieuwe Belgische staatsinrichting. Tevens zegt hij, ik citeer : "Het federalisme is een territoriale oplossing, want een federaal systeem kan enkel overleven indien de grenzen van de deelgebieden vastliggen en de deelgebieden deze grenzen respecteren". Einde citaat.

De Vlamingen hebben in dat historisch compromis de faciliteiten aanvaard. De heer Alen zegt echter, ik citeer : "Het Centrum Harmel, dat de taalwetten heeft voorbereid, heeft in zijn eindrapport uitdrukkelijk gesteld, dat deze minderheden zich moesten aanpassen en integreren". Einde citaat.

Hierdoor wordt aangetoond dat meer dan dertig jaar geleden, bij het historisch compromis, het persoons-element werd opgeofferd ten voordele van het territoriaal element en dat de faciliteiten een afbouwend en tijdelijk karakter hebben. Nu, dertig jaar later, wordt het zoveelste Hapartcompromis gemaakt dat ingaat tegen de letter en de geest van het historisch compromis van 1962. De Franstaligen blijven weigeren om het territorialiteitsprincipe te aanvaarden en ze slagen er zelfs in om de faciliteiten uit te breiden.

De kern van de zaak is niet of de faciliteiten worden uitgebreid via steunpunten of via de diensten van de Franstalige adjunct-commissaris, maar wel dat er een uitbreiding is van de faciliteiten.

De Franstaligen krijgen ongeveer alles wat er staat in het zogenaamde eindrapport van de Informatiedienst voor Franstaligen in Vlaanderen zoals meegedeeld op 7 juni 1994 door de minister-president van de Franse Gemeenschap, mevrouw Onkelinx.

De Franstaligen in Voeren worden met dit akkoord bijna de best beschermde minderheid in de wereld en dit zonder dat zij een stap hebben gezet in de richting van het territorialiteitsprincipe. Dit druist in tegen het historisch compromis en tegen alles wat alle Vlaamse parlementsleden tot dusver hebben gezegd.

Ten tweede, de procedure van premier Dehaene dribbelt de Vlaamse regering: Mijnheer de minister-president, vorige week hebben wij u toegejuicht omdat u openlijk weigerde om een samenwerkingsakkoord onder federale druk en PS-druk tot stand te brengen. Nu stellen wij echter vast dat premier Dehaene u op een meesterlijke wijze heeft gerold. U bent ontslagen van een samenwerkingsakkoord onder druk, maar belangrijke zaken die u tijdens uw onderhandelingen over een samenwerkingsakkoord ter sprake wilde brengen, krijgen de Franstaligen in de

Denys

schoot geworpen via het federale akkoord.

Uw onderhandelingspositie om tot een samenwerkingsakkoord te komen, is verzwakt, omdat de Frans-taligen hun taalgenoten in Voeren de bescherming en de hulp kunnen bieden die ze vragen en dit via de diensten van de Franstalige adjunct-commissaris.

De truc van de heer Dehaene is dat hij zonder formele wetswijziging de wet omzeilt en dat hij zonder samenwerkingsakkoord een belangrijk onderdeel van samenwerking oplegt.

Die truc van de federale regering is natuurlijk te doorzichtig om zo te laten.

De Vlaamse regering heeft juridische middelen en moet ze uitputten om hieraan iets te doen. Als de Vlaamse regering, als u, mijnheer de minister-president, consequent bent met alles wat u tot dusver over die zaken hebt gezegd dan moet u hier-tegen optreden. U hebt er zich trouwens op 28 juni 1994 in uw antwoord op een interpellatie van collega Van Hauthem toe verbonden alle juridische middelen te gebruiken tegenover diegenen die de basisprincipes van de niet-inmenging willen uithalen.

Is er een juridische mogelijkheid ? Ja, omdat de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden zelf rechtstreeks belang hebben en hierdoor met grote kans op slagen een vraag tot schorsing en nietigverklaring bij de Raad van State kunnen indienen. Het belang wordt het best geïllustreerd door de uitspraak die minister Kelchtermans in de Vlaamse Raad heeft gedaan op 22 oktober 1992. In antwoord op een interpellatie over het referendum dat het gemeentebestuur van Voeren wilde organiseren antwoordde minister Kelchtermans, terecht, het volgende : "Het is wel degelijk de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Binnenlandse

Aangelegenheden om op te treden. Het gaat over de toepassing van de artikelen 264 en 265 van de nieuwe Gemeentewet. Hierin is uitdrukkelijk bepaald dat bij schending van de taalwetgeving het de gouverneur is die bevoegd is om zonder tussenkomst van het college van gouverneurs op te treden. De bevoegde minister kan dus aan de gouverneur vragen om dit besluit te vernietigen. Ik heb dan op 21 oktober aan de gouverneur van de provincie de instructie gegeven om het gemeenteraadsbesluit om op 29 november aanstaande een volksraadpleging in Voeren te organiseren, te vernietigen op basis van de schending van de taalwetgeving". Einde citaat.

Mijnheer de voorzitter, het is zo klaar als pompwater. De verklaring van minister Kelchtermans van 22 oktober 1992 kan niet duidelijker zijn. Het koninklijk besluit van 9 januari 1995 voorziet bij schending van de taalwetgeving nu wel in een tussenkomst van het college van gouverneurs onder de vorm van een verplicht voorafgaandelijk advies. Dat is niet alleen in tegenstrijd met de pacificatiewet maar ook met de artikelen 264 en 265 van de nieuwe Gemeentewet. De heer Kelchtermans wordt sterk in zijn belang getroffen omdat hij, in tegenstelling met de situatie voor het tot stand komen van het koninklijk besluit, nu niet meer de instructie zal kunnen geven aan de gouverneur om bepaalde gemeenteraadsbesluiten te schorsen zonder dat er een voorafgaandelijk advies zal zijn van een tweetalig samengesteld college van gouverneurs.

Gezien het persoonlijk belang is de Vlaamse regering moreel verplicht om van deze juridische mogelijkheid gebruik te maken om dit koninklijk besluit te laten vernietigen door de Raad van State. Daarom heeft de VLD bij hoogdringendheid een resolutie ingediend om de Vlaamse regering er toe aan te zetten de juridische procedure bij de Raad van State te starten. Het ligt trouwens in de lijn van wat premier Dehaene gisteren

heeft gezegd en van wat professor Alen vandaag in zijn interview heeft gezegd, namelijk dat politici geen schrik moeten hebben voor de juridische instellingen die zij zelf hebben gecreëerd. Zoals in Duitsland het begrip Bundestreue wordt afgeleid uit de rechtspraak zo ook moet het begrip federale loyautéit worden ingevuld via rechtspraak van het Arbitragehof en de Raad van State.

Maar er is een tweede juridische reden om dit opgedrongen Voerenakkoord te bestrijden. Het niet erkennen van de principes van niet-inmenging en de uitbreiding van de faciliteiten zoals bepaald in het koninklijk besluit kunnen een invloed hebben op de tot dusver gevoerde rechtspraak in het Arbitragehof. Het kan dus onze klacht tegenover de subsidiëringen van de Franstalige Gemeenschap in Voeren en de Rand rond Brussel sterk beïnvloeden.

Vlaanderen mag dat risico niet nemen en moet dus al zijn juridische middelen aanwenden om dat te verhinderen.

Het laatste punt toont aan dat er niet alleen juridische redenen zijn om dit aan Vlaanderen opgedrongen akkoord tegen te houden. Er is nog een belangrijke politieke en maatschappelijke reden. Hoe vinden we namelijk een antwoord op de fundamentele vraag hoe wij het samenleven tussen Vlamingen en Franstaligen in dit land op een duurzame wijze kunnen regelen ?

Ik stel immers vast dat ieder communautair akkoord voortvloeiend uit een Happartchantage ons een stuk verder doet afdrijven van een duurzame regeling. Een duurzame regeling kan er maar komen als men op federaal vlak strikt de bestaande wetten toepast en als men tussen de gemeenschappen en de gewesten een samenwerking op basis van een algemeen akkoord tot stand kan brengen. Dit nieuwe akkoord, onder druk van de Happartsymboliek, maakt het ons opnieuw, voor de zoveelste keer, moeilijker om als Vla-

Denys

mingen met de Franstaligen te onderhandelen van Gemeenschap tot Gemeenschap.

De posities worden opnieuw ingemetseld, de verklaringen worden steeds meer tegenstrijdig en het wantrouwen wordt groter.

Dat is de grote strategische fout die eerste minister Dehaene heeft gemaakt. Happart als breekijzer voor communautaire onderhandelingen leidt nooit tot pacificatie, maar verwijdt ons nog meer van een duurzaam akkoord tussen Vlamingen en Franstaligen in dit land.

Dat beseft men evengoed in Franstalige als in Vlaamse kringen. Gisteren nog, na het debat in de Kamer, zei een eminent PS-lid mij in de wandelgangen : "Avec Happart, c'est toujours la même chose : il fait payer les flamands, mais il faut aussi payer, nous les francophones."

Er zijn veel meer Franstaligen die het Happart-spelletje beu zijn dan wij denken.

Maar zolang een federaal premier dat niet inziet en met diezelfde Happart gaat onderhandelen, blijft men zijn symboliek in stand houden.

Met Happart moet er niet onderhandeld worden, moet er geen debat gevoerd worden zoals mijnheer Van Hecke beweert. Happart wordt er alleen maar kunstmatig belangrijker door. Met Happart moet men zelfs niet rond de tafel gaan zitten.

Mijnheer Happart moet behandeld worden zoals de wetten het voorschrijven en zoals de arresten van de Raad van State hebben uitgesproken. Hij zal dan vlug zijn politieke betekenis verliezen.

Daarom moet de Vlaamse regering alles doen om dit akkoord, een bron van nieuwe onrust, te vernietigen. Dit is de enige manier om uiteindelijk een gezonde basis te vinden voor een gesprek over een duurzame samenleving tussen Vlamingen en

Franstaligen in dit land. Zolang dit akkoord als een kiezelsteentje in onze schoenen blijft steken, zullen wij er nooit uit geraken. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerhuyk (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, waarde collega's, in deze korte uiteenzetting wend ik mij tot de Vlaamse regering.

Het interpellatierecht, dat vanzelfsprekend is en dat betekent dat men iemand ter verantwoording roept, wordt in dit geval verkeerd gebruikt, men interpelleert namelijk de verkeerde persoon.

De minister-president komt in dit conflict de eer toe de zaken op punt te hebben gesteld. Hij heeft de krijtlijnen ervan versmald tegenover de Franstaligen, die plots het spook van een groot Vlaams offensief ten tonele brachten en hij heeft de daaruit voortvloeiende wens om gauw-gauw tot een opgelegd samenwerkingsakkoord te komen, onmogelijk gemaakt. Na de mededeling van mevrouw Onkelinx is dit des te belangrijker. Daarom is het goed dat het samenwerkingsakkoord niet tot stand is gekomen en dat het gesprek erover zelfs niet werd aangevat.

Voorts is één van de voorwaarden, verbonden aan het stemrecht voor Europeanen, door de federale regering bevestigd ondanks Franstalig verzet. Ik weet dat men het in dit verband over een dode mus heeft. Dit wekt verwondering omdat degenen die deze maatregel bekritisieren vroeger spraken van een onterechte behandeling. België werd immers vergeleken met Luxemburg en in Luxemburg bestonden de concentratievoorwaarden wel. Wat men nastreeft, wordt zeer belangrijk geacht, maar zodra er een reglementering tot stand komt, spreekt men van een dode mus.

De Vlaamse Raad — de CVP-fractie heeft hier geen enkel probleem mee — zal de aangenomen houding van

haar voorzitter, de heer Baldewijns, om tegen de begroting van de Franse Gemeenschap verzet aan te tekenen bij het Arbitragehof, onverminderd blijven steunen, oprispingen van een gewezen federale minister van Binnenlandse Zaken ten spijt. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord voor een onderbreking.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer Suykerbuyk, de vergelijking houdt geen steek.

Luxemburg kende de problemen en heeft de elementen uit de onderhandelingen gehaald die nodig waren om zijn identiteit te vrijwaren. Wat Dehaene uit de onderhandelingen heeft gehaald, is in geen enkel opzicht van aard om op het even welke beveiliging van identiteit in om het even welke Vlaamse gemeente te vrijwaren. Het is op dit ogenblik enkel van toepassing in de Oostkantons omdat de Walen vrezen dat zich daar te veel mensen uit de Bondsrepubliek zullen vestigen. U noemt dit een Vlaamse overwinning. De Walen zijn intelligent genoeg om te zeggen dat het een schande is. De realiteit is echter dat wij niets hebben bekomen en dat zij bij deze maatregel alle baat hebben.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer Van den Eynde, persoonlijk vind ik het helemaal niet erg dat we de grens van 20 percent niet bereiken. U beklagt zich over het feit dat de grens van 20 percent Europese vreemdelingen in geen enkele Vlaamse gemeente wordt bereikt. **(Opmerkingen bij het VB)**

Ik heb gisteren in de federale Kamer het debat gevolgd over Voeren.

In verband met het akkoord over Voeren heb ik drie opmerkingen.

Velen in Vlaanderen worstelen met de vraag waarom dit akkoord zo nodig tot stand moest komen. Er bestaan immers wetten, regels en mechanismen die de normale afhandeling van dergelijke ingrepen moge-

Suykerbuyk

lijk maakt zonder dat er op politiek vlak moet worden ingegrepen. Ik moet zeggen dat ik er persoonlijk eveneens heb over nagedacht of zulk akkoord wel noodzakelijk was.

Ik wil iedereen, zeker degenen die in 1988 de pacificatiewet hebben goedgekeurd, herinneren aan het feit dat het toelaten van de benoeming van een waarnemend burgemeester en het op gang brengen van de zogenaamde carrousel uiteindelijk altijd op federaal niveau haar eindpunt krijgt.

Dat is helaas de werkelijkheid toen men ons heeft aangezet de zaken op hun beloop te laten, maar dat stemt niet overeen met artikel 12 van de pacificatiewet. Al degenen die de pacificatiewet hebben goedgekeurd, moeten weten dat bij herhaalde onwil de federale overheid over de afzetting van de burgemeester beslist. Aan al degenen die het Sint-Michielsakkoord hebben goedgekeurd, wil ik nog eens herinneren dat dat akkoord voorziet in de regionalisering van de Gemeentewet, dit maar om aan te geven dat dit akkoord onvermoede mogelijkheden bevat.

De voorzitter : De heer Schiltz heeft het woord.

De heer H. Schiltz : Mijnheer Suykerbuyk, u verwijst herhaalde malen naar degenen die het Sint-Michielsakkoord met de Franstaligen hebben genegotieerd. Ik kan u de verzekering geven dat bij de regeringsvorming in 1988 tussen de onderhandelaars het principe van de niet-inmenging is geaccepteerd, ook door de onderhandelaars van de PS en de PSC. Wie de Handelingen van toen er wil op nalezen, zal merken dat dit principe aan de grondslag ligt van de posities die toen zijn ingenomen.

De heer H. Suykerbuyk : Ik put uit artikel 12 van de pacificatiewet geen argumenten. Ik lees het alleen voor zoals iedereen het kan lezen. Wie zich zoals Happart in het carrouselgedoe rond Voeren schuldig maakt,

krijgt artikel 56 op zijn dak, als ik mij zo mag uitdrukken, en dan zit men bij de federale regering. Waarmee ik wil aantonen dat ondanks alles de federale regering op zeker ogenblik zal gevat worden. Ik zeg niet meer en niet minder. Ik wil me dus afzetten tegen de gemakkelijksoplossing die voorhoudt dat men alles beter op zijn beloop laat.

De voorzitter : De heer Verhofstadt heeft het woord.

De heer G. Verhofstadt : Inderdaad komt het dossier uiteindelijk bij de federale regering terecht, want de federale regering moet een burgemeester benoemen, maar in de pacificatiewet staat niet dat de oplossing van het probleem erin bestaat van wijzigingen aan te brengen bij omzendbrief of bij koninklijk besluit.

De heer H. Suykerbuyk : Dat heb ik ook niet gezegd. Ik wil alleen maar aantonen dat men uiteindelijk de federale regering niet kan ontwijken.

De heer G. Verhofstadt : Men had gewoon de wet moeten toepassen zonder verder compromis.

— **De heer E. Baldewijns treedt op nieuw als voorzitter op**

De heer H. Suykerbuyk : Ten tijde van de discussie over het statuut van Voeren hebben wij altijd gezegd dat voor ons het statuut belangrijker was dan degene die wij toen aanwezig als de heer "H". Mijnheer Verhofstadt, de vice-premier van toen zal zich die tijd nog wel herinneren.

Als ik de VLD standpunten van toen en nu vergelijk — en u moet zich niet persoonlijk geïrriteerd voelen, mijnheer Verhofstadt — dan wordt ik met verstomming verslagen. Als ik de verklaringen van de heer Gabriëls van vandaag vergelijk met die van 1985 dan kan ik gewoon niet meer volgen. *(Applaus bij de CVP en de SP)*

De heer G. Verhofstadt : Wij hebben altijd gezegd dat het statuut van Voeren niet meer mocht veranderen.

En nu wordt het statuut van Voeren veranderd !

De voorzitter : De heer Gabriëls heeft het woord.

De heer J. Gabriëls : Mijnheer de voorzitter, de uitspraak van de heer Suykerbuyk verbaast mij.

Mijnheer Suykerbuyk, hopelijk volgde u destijds actief — en volgens mij was dat zo — de totstandkoming van de pacificatiewet. De bedoeling ervan was de Voerense carrousel definitief tot stilstand te brengen. De heer Happart zou definitief van het toneel verdwijnen via de overdracht van bevoegdheden.

Wij hebben aldus getracht lessen te trekken uit de fouten die in 1985 en voordien werden begaan, ten einde deze kwestie definitief op te lossen. Nu blijkt echter dat bij de eerstvolgende gemeenteraadsverkiezingen de eerste minister die de behoeder van die wet moest zijn, aangezien hij ze zelf tot stand bracht, de wet echter omzeilt en zich in alle bochten wringt om aan de PS tegemoet te komen in plaats van de letter en geest van de wet toe te passen. Dat is de realiteit, mijnheer Suykerbuyk.

De heer H. Suykerbuyk : Er bestaat een groot verschil tussen de lofwaardige pogingen in 1988 om de Voerense carrousel te doen stoppen en de inhoud van artikel 12 van de wet ter zake, vermits in dat artikel — toevallig — wordt bepaald dat de carrousel niet kan worden gestopt. Desondanks keurde u het artikel ook goed, mijnheer Gabriëls.

De heer G. Verhofstadt : Mijnheer Suykerbuyk, ik hecht veel belang aan uw standpunt ter zake. Daarom vraag ik u mij precies te willen uitleggen wat u denkt over de inhoud van de drie koninklijke besluiten die zijn verschenen en van de omzendbrief. Zijt u het ermee eens dat de discussie over artikel 12 wordt beëindigd met toegevingen aan de PS ?

De heer H. Suykerbuyk : Ik heb steeds voorgehouden dat het statuut

Suykerbuyk

belangrijker is. De inmiddels tot stand gekomen gewestvoogdij blijft onverminderd en ter zake heeft de gouverneur van Limburg het laatste woord, zelfs indien het College weigert een niet-bindend advies te verstrekken. De vraag is echter of de gouverneur het thans moeilijker heeft dan voorheen. Men kan er immers van uitgaan dat hij in een conflictsituatie verkeert. Ik herhaal echter dat hij het laatste woord heeft en ik voeg er meteen aan toe dat een keten slechts zo sterk is als zijn zwakste schakel. Men mag dit niet als een belediging aanzien, ik bedoel slechts dat er instellingen en personen zijn. Ik ben ervan overtuigd dat, zelfs al heeft de gouverneur het thans moeilijker, dit niets afdoet aan zijn bevoegdheid.

Zelfs al zou het college zich verzetten of zonder meer staken en niets ondernemen, dan nog is de gouverneur gebonden en moet hij ter zake beslissen, zelfs binnen de termijn die door de Gemeentewet wordt bepaald. Ik hoop, mijnheer Verhofstadt, dat mijn uitleg duidelijk was en u hoeft het uiteraard niet met mij eens te zijn.

De heer A. Denys : Mijnheer Suykerbuyk, uw uitspraken verschillen van die van minister Kelchtermans, die hij formuleerde op 22 oktober 1992. Toen zei hij duidelijk dat bij schending van de taalwetgeving de gouverneur bevoegd is om op te treden zonder de medewerking van het college van de gouverneurs. Hij voegde eraan toe dat hij daardoor, als bevoegde minister, aan de gouverneur kon vragen het besluit te vernietigen. Welnu, thans komt het college van de gouverneurs wel voorafgaandelijk tussenbeide om te adviseren en dit verandert de positie en de houding ter zake.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer Suykerbuyk, als er toch niets verandert aan de bevoegdheid van de gouverneur van Limburg, waarom hebt u dan al die beperkingen ingevoerd.

De heer H. Suykerbuyk : Welke beperkingen ?

De heer J. Valkeniers : Onder meer het geven van advies van de andere gouverneurs.

De voorzitter : De heer Verhofstadt heeft het woord.

De heer G. Verhofstadt : Mijnheer de voorzitter, ik heb de pacificatiewet van 1988 niet goedgekeurd. Ik vond het op zichzelf geen goede wet.

De artikelen 5, 6 en 7 van die wet bepalen duidelijk dat een eensluidend advies van het college van gouverneurs is vereist, behalve wanneer het gaat om taalaangelegenheden.

Mijnheer Suykerbuyk, evengoed als eerste minister Dehaene kent u de inhoud van het koninklijk besluit van 1988 ter uitvoering van deze wet.

Dat koninklijk besluit, van het eerste tot het laatste artikel, gaat enkel en alleen over de werking van het college en nergens in enig artikel over de bevoegdheden van het college. Zoals de eerste minister het gisteren heeft uitgelegd, gaat het om een niet-bindend advies.

Het is wel degelijk een nieuwe bevoegdheid die men aan het college geeft, bevoegdheid die vroeger niet bestond. Welnu, in het koninklijk besluit van 1988 staat nergens een bepaling betreffende de bevoegdheid van het college, alleen een bepaling inzake de werking van het college. U zal met mij akkoord gaan dat nu het geven van een niet-bindend advies inzake taalaangelegenheden een bijkomende bevoegdheid is die wordt gegeven op basis van de artikelen 5, 6 en 7 van de pacificatiewet.

Mijnheer Suykerbuyk, u moet mij eens uitleggen hoe men een nieuwe bevoegdheid aan een college kan toekennen door middel van een koninklijk besluit dat enkel en alleen gaat over de werking van het college en niet over de bevoegdheid.

Dat is het fundamentele probleem.

De heer H. Suykerbuyk : Voor mij gaat het fundamenteel over de vraag of die gouverneur nu dezelfde bevoegdheden heeft dan vroeger. Mijn antwoord op deze vraag is ja.

De heer G. Verhofstadt : Neen. In de pacificatiewet gaat het niet alleen over de bevoegdheden van de gouverneur ; het gaat het ook over de taken, de opdrachten en de bevoegdheden van het college van provinciegouverneurs. Die taken worden opgesomd in de artikelen 5, 6 en 7. Nu wordt via dit koninklijk besluit een nieuwe bevoegdheid gegeven. U zegt een minimale bevoegdheid, een bijna onbestaande bevoegdheid. Dat heeft er niets mee te maken. Hoe onbestaand die bevoegdheid ook moge zijn, het kan slechts gebeuren bij wet en niet via een koninklijk besluit dat de werking van het college regelt, want de bevoegdheden zijn in de wet opgenomen.

Professor Senelle zegt dat het in strijd is met de pacificatiewet. De eerste minister heeft gisteren in het parlement dubieuze zaken gezegd over de heer Senelle en ik veronderstel dat hij daarop zelf wel zal antwoorden. Professor Craenen van de KUL, collega van professor Van Orshoven, zegt identiek hetzelfde, namelijk dat het strijdig is met de pacificatiewet. Met andere woorden, het minste dat wij als decreterende macht zouden moeten doen, is zeggen, gisteren in het federale parlement en vandaag in het Vlaamse parlement, dat het aan de wetgevendende macht is om dergelijke beslissingen te nemen en niet sluiks via een koninklijk besluit.

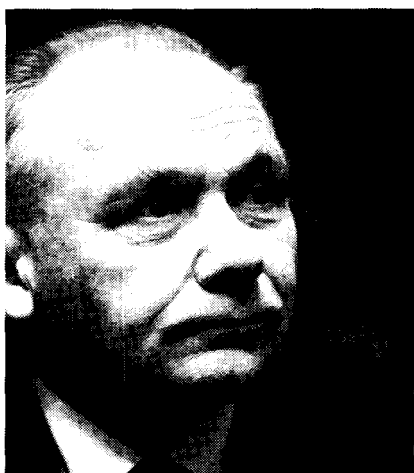
Mijnheer Suykerbuyk, u bent ongetwijfeld bekommerd om de werking van onze democratische instellingen, zowel federale als Vlaamse, maar op die manier kan een regering in de toekomst alles regelen via koninklijke besluiten en ministeriële omzendbrieven.

De voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans : Mijnheer de voorzitter, er is bovendien nog een aspect dat dikwijls door de CVP wordt verdonkeremaand, met name enerzijds de ongerustheid over het feit dat het college van gouverneurs obstructie zou voeren en geen advies uitbrengen en de facto de Franstaligen geen advies zouden willen uitbrengen.

De CVP stelt zichzelf gerust en zegt dat de termijn van de Gemeentewet daaraan een einde maakt.

Anderzijds is er het politieke aspect. De CVP kan toch niet blind zijn voor het feit dat het college van gouverneurs een verdeeld advies geeft, dat de Franstaligen in het college een negatief advies geven aan de gouverneur van Limburg. Wat zal er op het politieke vlak gebeuren wanneer de Franstalige gouverneurs niet zeggen ? Wat is dan de politieke vrijheid — niet de juridische — van de Limburgse gouverneur ? De CVP kan ervan uitgaan een goede Limburgse gouverneur te benoemen.

CVP-Senator en ondervoorzitter van de Raad, Herman Suykerbuyk nam tijdens het debat dat ontstond naar aanleiding van de interpellaties van de minderheidspartijen VLD en Vlaams Blok, en de meerderheidspartij de Volksunie over het Voerenakkoord van de federale regering, de verdediging op van minister-president Luc Van den Brande (CVP)

Eén zaak is echter zeker, de politieke marge voor die op dat ogenblik Nederlandstalige Vlaamse gouverneur van Limburg is nihil. Wat u doet, is de problemen exporteren door nu het advies nog zelfs maar toe te staan. Als u dit niet had gedaan, had er geen advies moeten worden gevraagd en had er ook geen negatief advies kunnen volgen. Er is niet alleen het probleem van de obstructie maar ook het probleem van het politieke feit dat zich voordoet bij een negatief advies. U weet dat dit probleem eenmaal kan rijzen, en als het er ooit zal zijn, zullen nieuwe onderhandelingen moeten worden gevoerd. Het enige dat u nu wil, is tot iedere prijs verder regeren.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft nog het woord voor een korte interruptie.

Collega's, ik dring erop aan dat niet iedereen de spreker zou onderbreken. De spreker zelf beschikt slechts over vijf minuten spreektijd.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, ik treed de interpretatie van collega Suykerbuyk bij. Men gaat hier voorbij aan het feit dat de gouverneur op om het even welk ogenblik, wanneer hij van oordeel is dat de taalwetgeving in het gedrang komt, onmiddellijk tot schorsing kan overgaan. Dat is een eerste belangrijke zaak. De uitvoerbaarheid van een maatregel is op dat ogenblik ook onmogelijk.

Ten tweede, na een schorsing volgt er, hoe dan ook, een procedure die al of niet in een vernietiging uitmondt. Volgens het tweede artikel, waar men het heeft over de vernietiging — als de gouverneur van mening is dat er moet worden vernietigd — kan er ook een instructie worden gegeven omdat men op basis van een klacht van oordeel is dat er een vernietiging moet gebeuren. Welnu, vooraleer er dan een initiatief wordt genomen, wordt er inderdaad een beroep gedaan ingevolge een instructie vanuit dat betrokken koninklijk besluit waarin de werking

van het college van gouverneurs wordt geregeld en waarin is bepaald dat in die gevallen dan een overleg moet worden gepleegd met het college van gouverneurs dat nochtans vrijblijvend is. De tekst zegt letterlijk dat zulks moet gebeuren vooraleer de gouverneur zijn wettelijke bevoegdheid uitoefent. Van de wetgeving zelf, waarvan hier voortdurend wordt gezegd dat ze zou worden gewijzigd, wordt slechts gebruik gemaakt nadat het college daarover zijn mening heeft gezegd. Die gouverneur blijft zo vrij als een vogel om daarna volgens eigen inzicht zijn beslissing te nemen.

De voorzitter : Collega's, ik dring erop aan dat men de spreker zijn uitzetting zou laten beëindigen.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Ik sluit dat punt over de voogdij af. Ik wens alleen aan de heer Annemans te zeggen dat, wat hij als de politieke benadering beschouwt — ik kan daarin komen — nu ook al bestaat. Op dat punt verandert er dus niets. Sinds 1988 is er een politieke verantwoordelijkheid in hoofd van de gouverneur, in de mate dat hij bevoegd is. Zij verandert politiek gezien niet.

Ik voeg eraan toe dat ik ervan uitga dat er in dat college van gouverneurs ook Vlaamse gouverneurs aanwezig zijn. Immers, men geeft hier de indruk alsof er negen Franstalige gouverneurs zouden zijn en één Nederlandstalige gouverneur van Limburg. Dat is natuurlijk niet het geval.

Sta mij toe mijn uitzetting voort te zetten. Ik kom tot mijn derde punt dat handelt over de voorzieningen in verband met de infos en de antennes. Ik wil twee opmerkingen formuleren.

Ten eerste, en dat is intussen door iedereen, ondanks alle tegenstrijdigheden van de eerste uren, bevestigd, zullen de Franstalige diensten in Voeren geen voet aan de grond krij-

Suykerbuyk

gen. Dat is duidelijk. Bovendien is dat nogal vanzelfsprekend.

Ten tweede, de federale overheid kan in haar infrastructuur slechts werken via haar gewestelijke diensten, meer bepaald deze van Limburg. Dat is even duidelijk, want dat is de logica van de federale instellingen. Alleen de gewestelijke diensten van Limburg kunnen daar optreden.

Daarop moet de Vlaamse regering toezien. Dat is belangrijk. Zij moet het voortouw nemen. De Vlaamse regering moet, wat die antennes van die administratie betreft, niet alleen de federale maar ook de gewest- en gemeenschapsdiensten, handelen in overeenstemming met en in overleg met de Vlamingen in Voeren. Voerenaars, en ik zeg dat zeer uitdrukkelijk, dienen niet gelukkig te worden gemaakt tegen hun eigen zin.

Men moet daar, als gevolg van een overleg, tot steunpunten ter plaatse komen, geen opgelegd overleg, zelfs niet vanuit de Vlaamse regering.

In deze blijft de behoedzaamheid van Vlaanderen voor het eigen grondgebied fundamenteel. Wanneer ik mij afvraag of deze is aangetaast, dan is het antwoord ja, als de voorgedij het laat afweten. Ik herhaal echter voor de zoveelste maal dat dit sinds 1988 zo is. En ik zeg dat er geen aantasting van de territorialiteit in de voorgedij kan blijven spelen. Dat is zo. Er is het college met zijn advies, maar ik herhaal dat ik toch mag aannemen dat er in dat college ook Vlaamse gouverneurs aanwezig zijn.

Het territorialiteitsprincipe moet onze zorg blijven, niet alleen in Voeren maar vooral in de rand rond Brussel.

Tijdens de bespreking in het Advies- en Overlegcomité Brussel-Vlaams-Brabant is dit standpunt duidelijk bevestigd.

De **heer J. Gabriels** : Dat zijn vijgen na pasen !

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer Gabriels, u bent wel de laatste die dit mag zeggen. Als voorzitter van dit Adviescomité heb ik u gedurende de laatste drie jaar nog nooit op de vergaderingen gezien !

De heer J. Gabriels : Mijnheer Suykerbuyk, na meer dan tien jaren CVP-voorzitterschap van de Vlaamse regering komt het Adviescomité nu pas - de verkiezingen zijn daar wellicht niet vreemd aan - op de proppen met initiatieven ter bescherming van het Vlaamse karakter in Vlaams-Brabant.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben er mij van bewust dat het territorialiteitsprincipe niet door iedereen wordt gedeeld.

De scheldkannonades in deze komen steeds uit dezelfde richting.

Wij moeten de verklaring van mevrouw Onkelinx ernstig nemen.

Mijnheer de voorzitter, ik wens mijn tussenkomst te besluiten met drie opmerkingen.

Ten eerste, ik ben ervan overtuigd dat een goede samenwerking tussen de Vlaamse Voerenaars en de Vlaamse regering snel duidelijk zal maken wie in Voeren de baas is. Als het hen niet lukt, zijn ze geen knip voor de neus waard.

Ten tweede, met uitzondering van de bij wet bepaalde gevallen moet de federale regering geen rol willen blijven spelen tussen de gemeenschappen. Samenwerking tussen Vlaanderen en Wallonië is slechts mogelijk als dergelijke beslissing niet wordt opgelegd maar volledig autonoom wordt genomen.

Ten derde, het gevaar komt eens te meer vanuit Europese hoek. De Franstaligen maken gretig gebruik van de reeds in 1988 goedgekeurde conventie voor een minderhedenstatuut. Dit is verdacht. Vlaanderen

moet alert reageren. Indien deze conventie wordt toegepast, worden de faciliteiten onmiskenbaar versterkt.

Wat het zwaarste is, moet het zwaarste wegen !

De grenzen van Vlaanderen worden in de eerste plaats bedreigd in de Brusselse rand !

Voeren is onze energie waard op voorwaarde dat dit niet ten koste gaat van de aandacht voor de Brusselse rand.

De houding van de Vlaamse regering heeft het essentiële gered !

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, inzake de problematiek rond Voeren wens ik vier bemerkingen te maken.

Ten eerste, Agalev is van mening dat het Voerenakkoord dat de heer Dehaene na een fax-weekend heeft bereikt een slecht akkoord is omdat het prutst aan de pacificatiewet van 1988. De teksten van het koninklijk besluit en van de omzendbrief zijn warrig en ondoorzichtig.

Het gepruts aan de bevoegdheden van het college van goeverneurs en aan de taakomschrijving van de adjunct-arrondissementscommissaris leidt tot een gevaarlijke ambiguïteit zodat het bestaand statuut van Voeren in de praktijk dreigt uitgehold te worden. Daarom kan Agalev dit Voerencompromis niet goedkeuren.

Er is nog een andere reden. De communautaire vrede ligt ons na aan het hart sinds de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord. Het verbaasde me dan ook na de goedkeuring van dit Voerencompromis te horen dat de meerderheidspartijen tevreden waren omdat ze een lege doos in elkaar hadden geknutseld. Het lijkt me gevaarlijk na drie weken onderhandelen te verklaren dat het enige resultaat een lege doos is.

Geysels

Wat intussen duidelijk is geworden, is dat die zogenaamd lege doos overloopt van tegenstrijdige juridische en politieke interpretaties, die de communautaire vrede op termijn ondermijnen. En dat was niet de bedoeling, dacht ik.

De lege doos zou wel eens, ondanks het stormachtige applaus in de Kamer, een doos van Pandora kunnen worden. De eerste minister gaat er prat op dat hij de problemen oplost naarmate hij ermee wordt geconfronteerd. Maar na lezing van dit akkoord en de verklaring van de heer Dehaene gisteren, moet ik evenwel besluiten dat hij dit keer dan toch een flater heeft begaan. Hij heeft meer problemen gecreëerd dan er opgelost kunnen worden, ondanks de schijnbare rust in de woelige communautaire wateren.

Tegen die achtergrond -de lange besprekingen, vergaderingen en de daaropvolgende verklaringen- lijkt de pacificatie alsmaar verder weg. De cynische opmerking dat we hierdoor moesten om de echte problemen, zoals werkloosheid, te kunnen aanpakken zet nog meer kwaad bloed. Hoe kan Dehaene zonder blikken of blozen beweren dat dit nodig was zonder met resultaten voor de dag te kunnen komen. Op die manier hypothekeer je de terechte bekommernis om de werkloosheidscijfers, die eind december '94 een dramatische en onophoudelijk stijgende tendens vertoonden. Uit gegevens van het Centrum voor Sociaal Beleid blijkt overigens dat de bestaansonzekerheid van alleenstaanden en mensen met een vervangingsinkomen nog toeneemt. De bevolking kijkt machteloos toe en ziet dat daarover geen regerings- of crisisberaad wordt georganiseerd, terwijl de dramatische kunstjes van de heer Happart blijkbaar wel een dergelijke bespreking waardig zijn. Eerste minister Dehaene heeft gelijk als hij zegt dat dit een ongunstig beeld ophangt van de politiek, maar dat betekent niet dat hij zijn verant-

woordelijkheid kan ontlopen wanneer het erom gaat het probleem aan te pakken.

Ik dring erop aan dat de Vlaamse regering zich niet tot dezelfde soort dubbelzinnigheid laat verleiden. Agalev heeft een duidelijk standpunt ingenomen wat Voeren betreft en ook wat betreft het Carrefour-incident.

Toen er sprake was om naar het Arbitragehof te gaan, hebben we dat voornemen ook goedgekeurd. We blijven ook nu bij ons standpunt en, in tegenstelling tot anderen, hebben we daarover geen spijt. Maar het is wel belangrijk dat de Raad inziet dat wij als groenen met duidelijke stellingen inzake institutionele en communautaire problemen proberen een link te leggen tussen die aspecten en de maatschappelijke beslommeringen. Voor ons gaat het dus altijd om beter wonen, leven, werken, in Vlaanderen, om een verrijking en een verfijning van de democratie binnen de krijtlijnen van een federaal staatsverband, zoals in het Sint-Michielsakkoord werd vastgelegd.

Die kwaliteitsvraag is ons politiek criterium, en vanuit die bezorgdheid hebben wij vanuit het verleden de bevoegdheidsoverschrijding aangeklaagd van de federale regering ten opzichte van Vlaanderen inzake de PWA's, die een slechte zaak zijn voor de werklozen in Vlaanderen.

Daarom hebben wij ook aangeklaagd dat in de federale programwet bepalingen stonden die nefast zijn voor het beleid in Vlaanderen inzake het rationeel energieverbruik. Het enthousiasme en de teneur van de toespraken was toen echter heel wat gematigder.

Vanuit die logica hebben wij ons uitgesproken over institutionele problemen. Wij zullen dat ook blijven doen. Dat is echter een andere logica dan de logica van diegenen die via escalerende conflicten tussen gemeenschappen en gewesten de weg willen effenen voor het separatisme.

Het is niet omdat wij wat betreft het Voerenakkoord de spitstechnologie van de heer Dehaene afwijzen dat wij dat moeten inruilen voor splitsstechnologie. Dat zou nefast zijn en bovendien biedt het geen oplossing voor meer dan 500.000 werklozen en 200.000 arme bejaarden. Het is niet verantwoord communautaire spelletjes te spelen met op de achtergrond een onverdraagzaam separatisme als wij dreigen naar een sociaal kerkhof te gaan.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren minister, geachte collega's, wij hebben gisteren in de Kamer en de Senaat toelichtingen gekregen bij de akkoorden, en vandaag krijgen wij er ook één van de minister-president.

Ik sluit mij aan bij wat collega Suykerbuyk zonet heeft gezegd in verband met de betekenis van de uitbreiding van de opdrachten van het college van gouverneurs en de antennes die met instemming van de bevoegde gemeenschap eventueel zouden kunnen worden opgericht in de betwiste gebieden.

Ik zou van deze gelegenheid willen gebruik maken om namens de SP-fractie een aantal zaken duidelijk te maken.

Ten eerste wil ik wijzen op onze onverzettelijkheid in verband met de afspraken die in wetten zijn gegoten rond de taalgrens en de homogeniteit van de taalgebieden. Wij kunnen dat met een des te geruster geweten doen, omdat wij in dat verband een verleden hebben dat door weinig partijen in dit halfroend wordt geëvenaard.

De culturele autonomie is een formule die komt van de toenmalige BWP — het vergelijk van de Belgen tussen Huysmans en Destrée in 1929 is het eerste vergelijk dat ter zake werd bereikt. Men moet de notulen van het eerste congres van de

Hancké

Vlaamse socialisten van 1937 er maar op nalezen om te weten wat wij daaronder begrepen en hoever wij daarin wilden gaan. De formules van culturele autonomie hebben wij ontworpen. De Grondwetsherzieningen hebben wij bijna uitsluitend met de CVP gemaakt — in 1970, in 1980, in 1988 en de afgelopen jaren. Wij hebben ook gezocht naar een oplossing voor de betwiste taalgebieden, waarvan Voeren er sedert dertig jaar een is.

Wanneer ik de kranten lees en de reacties hier hoor, verbaast het me dat de SP de schietschijf wordt. Aan de politieke essentie van wat er de laatste dagen is gebeurd, wordt helaas voorbijgegaan, namelijk dat, dank zij socialistische ministers van Binnenlandse Zaken, de heer Happart noch in 1988, noch in 1994 en dus voor de tweede maal geen burgemeester van Voeren is geworden. Dat is de politieke betekenis van het akkoord.

Aangezien ik vanuit de VLD-banken aanhoudend hoor schreeuwen dat de CVP een probleem van de PS heeft opgelost, ben ik zo vrij eraan te herinneren dat in 1982 uitgerekend de VLD een probleem van de heer Gol heeft opgelost. Dit heeft ze gedaan door de heer Happart te benoemen als burgemeester van Voeren.

Mijnheer de voorzitter, wij zouden dit incident, en alles wat er in de marge gebeurt, tot zijn ware proporties moeten terugbrengen, het is namelijk een beuzelarij, een onbenulligheid. De politieke essentie is dat de heer Happart niet is benoemd.

De voorzitter : De heer Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriels : Mijnheer Hancké, wat denkt u over de uitspraak van uw partijvoorzitter met betrekking tot het optreden van de voorzitter van de Vlaamse Raad inzake de verzending naar het Arbitragehof ?

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer Gabriels, uw maneuver is al te doorzichtig. De heer Gabriels, als overloper van de Volksunie, als pionier in de vernieuwing van de politieke zeden, de man die de trouw aan zijn beginselen boven alles stelt en die reist van de ene partij naar de andere, probeert de vlucht vooruit om zich te onttrekken aan de verantwoordelijkheid die zijn partij heeft gehad bij de benoeming van de heer Happart.

De voorzitter : De heer Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriels : Mijnheer Hancké, wellicht hebt u ook een etiket voor de heer De Mol van uw eigen fractie.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : De heer De Mol is niet tijdens een legislatuur naar een andere partij overgestapt.

Mijnheer de voorzitter, op 16 december 1994 heeft de heer Tobback binnen de meerderheid, zelfs met unanimité van de Vlaamse Raad, de verklaring van de voorzitter goedgekeurd, aankondigend dat wij bij het Arbitragehof een beroep zullen instellen tegen de inschrijving van een krediet van 10 miljoen frank voor Franstalige verenigingen in de Brusselse rand.

Dat is het politieke feit. Dat staat in de Handelingen en dat is wat telt.

De voorzitter heeft bovendien met de hem gekende vrijmoedigheid een aantal overwegingen geformuleerd over de abruptheid van de stap die de Vlaamse Raad stelt en de vraag gesteld of er niet op een meer geleidelijke wijze tot die stap kon worden overgegaan. Verder gingen die bedenkingen niet.

Incidenten zoals wij ons tussen Kerstmis en Verloren maandag hebben kunnen permitteren, verdienen,

gelet op de inhoud van wat er uit de bus is gekomen, niet meer dan de term beuzelarijen of onbenulligheden. Sommigen spraken over een lege doos. Ik noem ze beuzelarijen. Ik begrijp het hypnotisch effect niet dat dit soort problemen op vele kranten en op een halfroond als hier in de Vlaamse Raad kunnen hebben.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik merk dat de heer Hancké het debat over een zeer essentieel onderwerp uit de weg gaat. Wij hebben in de Vlaamse Raad een intentieverklaring unaniem met uitzondering van een onthouding van de heer Geysels, goedgekeurd. Hij heeft zich in het bureau verschillende malen akkoord verklaard om deze intentieverklaring gestand te doen. Zijn voorzitter heeft letterlijk laten weten : Het zal ons geen tweede keer gebeuren.

Ik stel de heer Hancké één vraag. Zal, op het moment dat de begroting in het Staatsblad wordt gepubliceerd en dat wij worden geacht om hier uiteindelijk te stemmen over het indienen van een klacht bij het Arbitragehof, zijn fractie de drie-vierden meerderheid daartoe leveren ? Hij hoeft daarop alleen maar met ja of neen te antwoorden. Meer moeten wij niet weten.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, ik ga verder met mijn uiteenzetting.

De heer F. Dewinter : Is het ja of is het neen ? Dat is de essentie van de vraag.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, ik meen dat de heer Hancké namens zijn fractie en wij namens onze fractie in alle duidelijkheid kunnen zeggen dat wij na de verklaring die door de voorzitter van de Vlaamse Raad, de heer Baldewijns, werd voorgelezen en die wij

Van Rompuy

hebben goedgekeurd, inderdaad naar het Arbitragehof zullen stappen.

Om bij het Arbitragehof klacht te kunnen indienen, moet eerst de begroting van de Franstalige Gemeenschap in het Staatsblad worden gepubliceerd, zo niet is de klacht onontvankelijk. De heer Denys dient nu een motie in om de procedure reeds vandaag in te zetten. Zijn bedoeling is om in de Vlaamse Raad verdeeldheid te zaaien wat het effect heeft dat de Franse Gemeenschap gaat denken dat de Vlaamse Gemeenschap hier verdeeld is. Dat spelletje spelen wij niet mee.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de bedoeling van de met redenen omklede motie is niet om verdeeldheid te zaaien. Ik dacht dat de Vlaamse Raad het er over eens was om uw intentie uit te voeren. Tot dusver is er bij monde van de voorzitter van de Vlaamse Raad alleen maar een intentie geuit om naar het Arbitragehof te gaan. Deze intentie werd voor een stuk in twijfel getrokken door de voorzitter van een belangrijke meerderheidspartij namelijk de heer Tobback.

De daad moet echter nog altijd worden gesteld. De uitvoering kan uiteraard maar gebeuren na de publikatie van de begroting van de Franse Gemeenschap, maar wij vinden, zeker na de verklaring van mevrouw Onkelinx, dat het nu het juiste moment is om aan te tonen dat wij het niet bij woorden of intenties zullen houden, maar dat wij ook tot daden zullen overgaan.

Wij vragen dus deze motie goed te keuren.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, ik apprecieer het dat de fractieleider van de CVP duidelijk

zegt dat zijn fractie bij de publikatie van de begroting van de Franstalige Gemeenschap in het Staatsblad, de klacht zal ondersteunen. Deze klacht zal door drievierden, dus ook door de SP-fractie, van de Vlaamse Raad moeten worden ondertekend, anders kunnen wij ze niet eens indienen. Ik neem aan dat de CVP-fractieleider niet kan spreken namens de SP-fractieleider. Indien de heer Hancké hier niet wenst te antwoorden op de eenvoudige vraag of hij die klacht al dan niet zal steunen, geeft hij in niet mis te verstane bewoordingen toe dat het niet indienen van deze klacht wel degelijk deel uitmaakt van de toegevingen die achter de schermen aan de Franstaligen en aan de PS zijn gedaan. Hij heeft nu de kans om duidelijkheid te bieden.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, aan de orde zijn de vier interpellaties over Voeren waarvoor ik mij heb ingeschreven. Het is mij niet onbekend dat de heer Denys een motie heeft ingediend die straks ter sprake zal komen. Ik had mijn verklaring over dat probleem gereserveerd voor het moment waarop de bespreking van dat punt zou worden aangevat.

Dat ik zoëven niet heb geantwoord op de onderbreking, houdt verband met mijn wens om deze twee debatten gescheiden te houden en ook met de persoonlijkheid van vraagsteller.

Ik ga voort met de ontwikkeling van het tweede punt dat ik in het kader van de interpellaties wenste aan te snijden. Op het einde van mijn uiteenzetting zal ik de zo sterk verlangde verklaring afleggen.

Voor mij is het incident dat wij beleefd hebben van Kerstmis tot Verloren maandag een beuzelarij en een onbenulligheid. Ik begrijp niet waarom zovelen daardoor zo gefascineerd zijn. Ik doe niet mee met der-

gelijke hypnose. Ik sta daarin overigens niet alleen.

Wat mij stoort aan een dergelijk debat is dat sommigen weigeren de consequenties te aanvaarden van wat ze gewild hebben. Men heeft, dertig jaar geleden, een taalgrens vastgelegd, ongetwijfeld met het oog op de pacificatie van de geesten en de homogeniteit van de taalgebieden.

Wie had daarbij de illusie dat op dat taalgrensgebied geen incidenten meer zouden ontstaan, zoals die bijvoorbeeld in Zwitserland en in Canada nog geregeld voorkomen in de taalgrensgebieden ?

Ik heb gisteren een debat gevoerd in een Volksunie-afdeling. Sommigen kennen dit probleem zeer goed. Men heeft mij een lijst geciteerd van landen met verschillende taalstatuten, waar het incidenten regent die men op dezelfde manier als bij ons tracht op te lossen.

Ik ben niet de enige die de problematiek op deze manier aanvoelt.

Jozef Deleu wordt hier te pas en soms te onpas vernoemd als één van de vaandeldragers van de Vlaamse cultuur, maar ik hoor zijn naam plots niet meer vermelden wanneer hij het heeft over Voeren, het Babel van België in de krant van gisteren. Ik citeer : "Het gaat toch om een volslagen onbenulligheid. Dat wisten wij al in 1963 toen sommigen zo nodig met een fijn potloodje een taalgrens wilden tekenen in plaats van een tweetalige taalstrook die overeenkwam met de werkelijkheid." Einde citaat. Hij heeft het verder over de communautaire psychose en de dynamiek van de scherp-slijperij. Sta mij toe vast te stellen dat hier nogal scherp wordt geslepen ! Teksten en akkoorden worden tot in detail geanalyseerd en op de weegschaal gelegd. "Als de Vlaamse cultuur niet sterk genoeg is om in een gat als Voeren samen te leven met de Franstalige cultuur, waar hebben wij het dan nog over ?", aldus de heer Deleu. Het gaat om een gebied

Hancké

van 4.000 inwoners, van wie 39 werklozen, in een land dat bijna 1 miljoen werklozen telt en waar de nieuwe armoede toeslaat. Wij zouden het uiterste moeten doen om vanuit alle regeringen de hervattende conjunctuur te ondersteunen. Nochtans zijn wij genoodzaakt ons eerst met dit soort van dingen bezig te houden om ervoor te zorgen dat de regeringen opnieuw ruimte krijgen om belangrijke problemen te bespreken.

Aangaande de motie van de heer Denys wil ik enkele opmerkingen maken. Het initiatief om beroep te doen op het Arbitragehof ging uit van de leden van de SP. De heer Denys is hiervan op de hoogte vermits hij lid is van het uitgebreid bureau. Wij zullen dit beroep op het Arbitragehof handhaven.

Op 16 december 1994 hebben wij een verklaring van de voorzitter goedgekeurd waarbij de voorzitter de instemming vraagt van de Raad met het voornemen om een beroep aan te tekenen bij het Arbitragehof. In de motie van de heer Denys wordt de voorzitter van de Raad verzocht om zijn voornemen, waarmee wij op 16 december 1994 onze instemming hebben betuigd, uit te voeren. Dit is toch de culminatie van absurditeiten ! De Vlaamse Raad keurt op verzoek van de voorzitter het voornemen goed om een zaak aanhangig te maken bij het Arbitragehof en de heer Denys dient na de feestdagen een motie in om de voorzitter te vragen of hij zijn voornemen gaat uitvoeren. Dit is de zin van de motie waarover wij ons straks moeten uitspreken.

Mijnheer Denys, zoveel gebrek aan logica ben ik van u niet gewoon.

Men kan bij het Arbitragehof enkel in beroep gaan tegen een wet, een decreet of een ordonnantie. Een begroting van een gemeenschap is een decreet en een begroting van een gewest is een ordonnantie. Een tekst krijgt pas het statuut van een ordon-

nantie vanaf het ogenblik dat hij in het Belgisch Staatsblad is verschenen. Het is dus surrealistisch wanneer men een aantal weken vóór de publikatie van de ordonnantie of het decreet in het Belgisch Staatsblad aan de Raad vraagt om voor de tweede keer te bevestigen dat wij ons tot het Arbitragehof zullen wenden, alsof wij het de eerste keer niet zouden hebben gemeend ! Wie zegt dat wij over 14 dagen niet aan onszelf beginnen te twifelen en nog eens een motie indienen ?

Naar mijn gevoel rijst er dan een probleem van ontvankelijkheid, vermits de motie niet gaat over de wenselijkheid van een juridische daad, maar — voor de tweede keer al — over de wenselijkheid van een voornemen.

Mijnheer de voorzitter, rijst er volgens u geen probleem van ontvankelijkheid rond de motie van de heer Denys ?

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, is uw intentieverklaring van de maand december technisch voldoende om later als Vlaamse Raad naar het Arbitragehof te stappen of moet er nog een bijkomende stap gedaan worden ? Als dat moet, dan vraag ik dat dat vandaag gebeurt.

De voorzitter : Mijnheer Denys, ik beveel u de lectuur aan van artikel 54 van ons reglement. Volgens dat artikel moeten wij te gepasten tijde een motie aannemen met een tweederde meerderheid en niet met een drievierde meerderheid zoals hier vandaag al is gezegd.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, wat mij verwondert, is dat het Voerendossier onafscheidelijk verbonden wordt met het probleem van Vlaams-Brabant.

De voordracht als burgemeester van de heer H uit Voeren gebeurde op 17 november. Sindsdien heeft de Franstalige pers onmiddellijk de band gelegd met de situatie in Vlaams-Brabant. Onmiddellijk na 17 november schreef Le Soir dat er iets moest gebeuren ten voordele van Franstaligen : ofwel in Voeren, ofwel in Vlaams-Brabant door een Franstalige als adjunct-gouverneur te benoemen dit ondanks het feit dat in het Sint-Michielsakkoord is overeengekomen dat dit een Vlaming moet zijn.

Op de nieuwjaarsreceptie van de CVP verklaarde CVP-voorzitter Van Hecke dat er een antennemast in Vlaams-Brabant moet worden opgericht. Op het BRTN-radionieuws van 13 uur van vandaag werd gezegd dat de minister-president in de Vlaamse Raad een verklaring zou afleggen over steunmaatregelen in Voeren en Vlaams-Brabant. Voeren wordt dus duidelijk aan Vlaams-Brabant gekoppeld.

In Brussel is er nog altijd een dienstdoende vice-gouverneur die tegelijkertijd griffier is van de provincie Vlaams-Brabant en in Vlaams-Brabant is de adjunct-gouverneur nog niet benoemd. Dus kan dat nog een Franstalige worden.

Daarnet werd professor Alen vermeld, die destijds kabinetschef was van de heer Dehaene en secretaris van de ministerraad. Professor Alen schreef het volgende : "Gelet op de omstandigheden dat de randgemeenten worden bestuurd door een Franstalige meerderheid ziet het er niet naar uit dat veel zal worden opgekomen tegen wat door de plaatselijke besturen wordt gedaan, doch dat de bescherming veeleer gericht is tegen de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap". Einde citaat.

Wie zal de adjunct-gouverneur met andere woorden dienen ? Zal hij Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap tegenwerken of zal hij de effectieve reële minderheid in

Van Vaerenbergh

Vlaams-Brabant beschermen ? Deze ambtenaar die weldra zal worden benoemd, zal niet alleen de federale regering, maar ook de Vlaamse regering ter plaatse vertegenwoordigen. Welnu, kan de Vlaamse regering Franstalige ambtenaren benoemen in een Vlaamse administratie ? Ik weet wel dat zijn bevoegdheid zich op federaal niveau situeert, maar, mijnheer de minister-president, vindt u het aanvaardbaar dat u en — onder anderen — uw minister van Binnenlandse Zaken in Vlaams-Brabant door een Franstalige adjunct-gouverneur worden vertegenwoordigd ?

Dergelijke vragen rijzen zowel in Vlaams-Brabant als in Brussel waar trouwens een vice-gouverneur moet worden aangesteld om in te gaan tegen alle overtredingen van de taalwetgeving. In dat verband denk ik aan de meer dan duizend benoemingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, uitgevoerd door de gemeentelijke administraties en de OCMW's en die allen in strijd zijn met de taalwetgeving. Wij vergeten soms dat de taalwetgeving per definitie van openbare orde is en dus niet kan worden gewijzigd. In deze aangelegenheid werd zij echter verkracht.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, dit debat en het antwoord namens de Vlaamse regering kunnen geen goed- of afkeuring inhouden van de beslissingen van de federale regering inzake de werking van het college van provinciegouverneurs en inzake de omzendbrief van de federale minister van Binnenlandse Zaken van 9 januari jongstleden.

Het gaat inderdaad om aangelegenheden waarover uitsluitend de federale regering bevoegd is. De Vlaamse regering werd niet betrokken bij de besprekingen hierover op federaal niveau. Ik stel dit institutioneel

zeer duidelijk omdat ik ook niet wens dat de federale regering beslissingen van de Vlaamse regering zou beoordelen en hierover uitspraken zou doen.

In ons systeem bestaat er geen hiërarchie inzake normen. Dat betekent dat de zaken juist moeten worden ingeschat in de twee richtingen. Ik ben ervan overtuigd dat het Vlaamse parlement noch de Vlaamse regering een houding kunnen aannemen die ertoe strekt de daden van de federale regering goed te keuren of af te keuren.

Het essentiële punt in dit debat is dat de Vlaamse regering en de Vlaamse Raad nagaan of de federale regering al dan niet bepaalde essentiële principes respecteerde in haar beslissing.

Ten gronde stel ik vast dat het statuut van Voeren noch de taalwetgeving werden gewijzigd.

Verder werd de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest voor de concrete uitoefening van het toezicht op de gemeente Voeren evenmin gewijzigd. Dat zou trouwens ook niet mogelijk zijn.

De gouverneur van Limburg neemt verder, volstrekt autonoom, beslissingen inzake het toezicht op de naleving van de taalwetgeving. Bovendien werd ook het territorialiteitsbeginsel niet geschonden.

Wat de bevoegdheid van de Vlaamse Raad betreft, die bleef ongemoeid en ten slotte kwam er geen samenwerkingsakkoord tot stand tussen de Franse Gemeenschap en Vlaanderen onder druk van bepaalde omstandigheden.

Voorzitter, collega's, van Franstalige zijde werd uitdrukkelijk aangedrongen om snel een algemeen samenwerkingsakkoord te sluiten. Hierop zijn wij echter niet ingegaan. Wij wijzen een algemeen of partieel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap af indien dit wordt gekoppeld aan regelingen betreffende

Voeren of de Vlaamse rand rond Brussel.

Evenmin kan er voor ons een koppeling zijn met de intentie van de Vlaamse Raad om bij het Arbitragehof een beroep tot vernietiging in te leiden tegen het decreet van de Franse Gemeenschap inzake de uitgavenbegroting-1995.

Ik wil in alle klaarheid zeggen dat wij principieel voorstander blijven van dialoog en samenwerking met de Franstaligen. Ik kan het niet genoeg herhalen. Akkoorden ter zake kunnen slechts tot stand komen wanneer het territorialiteitsbeginsel voorafgaandelijk en onverkort wordt erkend. Verder blijven wij bij ons standpunt dat een algemeen samenwerkingsakkoord met de Franstaligen niet louter een zaak is van de regeringen maar dat het ook uitdrukkelijk de instemming moet krijgen van de Vlaamse Raad.

In de feiten stel ik trouwens vast dat Vlaanderen meer belang heeft bij de totstandkoming van een algemeen samenwerkingsakkoord tussen Vlaanderen enerzijds en de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest samen anderzijds.

Een afzonderlijk akkoord met de Franse Gemeenschap komt niet tegemoet aan het algemene belang van Vlaanderen. Het Waalse Gewest oefent steeds meer bevoegdheden van de Franse Gemeenschap uit. Soms, om niet te zeggen vaak, krijgt men de indruk dat een aantal Franstaligen van de Franse Gemeenschap een instrument willen opzetten om zich te mengen in interne Vlaamse aangelegenheden.

Mijnheer de voorzitter, de Vlaamse regering zal haar bevoegdheid inzake het toezicht op de naleving van de wetgeving in Voeren onverkort en scherp blijven uitoefenen.

De Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden, de heer Kelchtermans, heeft reeds op 6 januari laatstleden de gouverneur van Limburg schriftelijk de instructie

Van den Brande

gegeven verder alle vergaderingen van de gemeenteraad van Voeren te volgen opdat de Vlaamse regering snel en kordaat zou kunnen optreden. Voorts heeft de gouverneur van Limburg de uitdrukkelijke plicht om volledig gebruik te maken van zijn autonoom gebleven schorsings- en vernietigingsbevoegdheid.

Mijnheer de voorzitter, er kan geen enkele onduidelijkheid bestaan over de onbevoegdheid van de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest om in Voeren zogenaamde antennes of steunpunten in te richten. Alleen de Vlaamse regering en de federale regering, maar binnen de wettelijke klijtlijnen, hebben elk wat hen betreft hierover bevoegdheid. Wij zelf als Vlaamse regering zien geen enkele reden om in Voeren soortgelijke diensten op te richten. De organisatie van de Vlaamse administratieve diensten laat immers niets te wensen over en komt perfect tegemoet aan de behoeften van de Voerense bevolking.

Met de Vlaamse Voerenaars heb ik de afspraak gemaakt om begin volgende week gesprekken te voeren met het oog op het nemen van bijkomende initiatieven, die het Vlaamse karakter van Voeren en de positie van de Vlaamse Voerenaars moeten versterken.

Wij wensen als Vlaamse regering ter zake volkomen rekening te houden met de lokale inzichten, met de standpunten van de Vlaamse Voerenaars.

Ik wil er trouwens aan herinneren dat de nota die de Vlaamse regering op 9 november laatstleden heeft goedgekeurd met een inventaris van maatregelen en initiatieven om de Vlamingen in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut te steunen, het uitgangspunt blijft van verdere actie. Hierin ligt het kader vast om met de Vlaamse Voerenaars in gesprek te treden en om snel bijkomende, concrete initiatieven te nemen. Het gaat

hier om maatregelen en initiatieven in minstens zes sectoren, met name de ruimtelijke ordening, de huisvesting, het toerisme, de economie en de tewerkstelling, culturele en persoonsgebonden aangelegenheden.

Zo zal Vlaanderen een speciale inspanning leveren voor de Nederlandstalige scholen in Voeren en in de zes randgemeenten rond Brussel.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik betrek dit punt erbij omdat, zonder daarop dieper in te gaan, de verklaring die collega Onkehnx anderhalf uur geleden in de Franse Gemeenschapsraad heeft afgelegd, ons niet enkel alert moet maken, maar ons confronteert met een onaantoonbare houding die aanduidt dat de Franse cultuur, buiten elke Belgische wetgeving, buiten elk afsprakkader, tenvolle zou kunnen worden gepromoot en ondersteund, ook zonder samenwerkingsakkoord en met miskenning van het territorialiteitsbeginsel.

Dat is de reden waarom we, uiteraard voor Voeren, maar evengoed voor de rand rond Brussel, en omdat het onze bevoegdheid is en binnen de afspraken van de afgelopen decennia en van de jongste staatshervorming ligt, onder meer op het vlak van onderwijs een extra omkadering zullen voorzien voor de scholen die een project indienen en uitvoeren om de Nederlandsonkundige kinderen versneld in de Vlaamse Gemeenschap te integreren.

Ik deel u ook mee dat met de provincie Limburg een overeenkomst tot stand is gekomen om een filiaal van de provinciale bibliotheek in Voeren te bouwen. Het buurthuis van Moelingen wordt versneld afgewerkt en de opening ervan is gepland in september 1995.

Ik heb deze ochtend met het Advies- en Overlegcomité voor Brussel en Vlaams-Brabant vergaderd — er werd trouwens tijdens het debat naar verwezen — over de nota van 9 november 1994. Over twee weken zul-

len we de besprekingen hierover kunnen afronden. Op basis van deze nota van de Vlaamse regering van 9 november 1994 zal tegen het einde van deze maand een versterkt actieprogramma voor Voeren en navolgend voor de Vlaamse rand naar voren worden gebracht.

Voorzitter, collega's, na alle uiteenzettingen in dit debat te hebben gehoord, wil ik over de verschillende fracties heen een oproep tot de Vlamingen richten. Wij kunnen uiteraard van standpunt verschillen, maar wij zouden ons bijzonder verzwakt opstellen wanneer ons intern gevecht, onze interne discussie, ons onvoldoende weerbaar zou maken om het essentiële te versterken.

Ik ben dan ook vast van plan, zonder wijken, om datgene wat in het Vlaamse regeerakkoord op dit punt is afgesproken, na te komen zonder onder de indruk te komen van communautaire oprispingen aan Franstalige kant, of meer en erger, van standpunten die een fundamentele inbreuk betekenen op het normale samenleven van twee deelstaten in een land met meerdere culturen.

Ik vraag uitdrukkelijk dat, over de tegenstellingen heen die onvermijdelijk naar voren komen in de politieke benadering, maar gebonden en verbonden over het essentiële, we de culturele homogeniteit en de ontwikkeling van Vlaanderen inderdaad zouden kunnen versterken.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, uw antwoord, mijnheer de minister-president, was ontgoochelend omdat u het Voerenakkoord bent komen verdedigen.

Het Voerenakkoord is de tweede stap sinds 1988 want toen is het kwaad geschied. Toen heeft men een deel Vlaamse voorgedij over Voeren afgenomen en toen al heeft het Vlaams Blok gezegd dat dit, in hoof-

Van Hauthem

de van de PS, slechts een eerste stap was naar een stilaan losweken van Voeren uit Vlaanderen. Vandaag is de tweede stap gezet.

Mijnheer de minister-president, vanuit juridisch standpunt hebt u wellicht gelijk dat de goeverneur van Limburg zijn bevoegdheden ten volle kan blijven uitvoeren. Vanuit politiek standpunt is hij echter gekortwiek !

Zodra de Limburgse goeverneur het aandurft in te gaan tegen het advies van het goeverneurscollege ligt Voeren opnieuw op de Belgische regeringstafel ! Daarom zijn de Vlaamse Voerenaars zo sterk ontgoocheld.

De minister-president heeft eveneens bevestigd dat er geen sprake kan zijn van de oprichting van antennes in Voeren door de Franstalige Gemeenschap of het Waals Gewest.

Alles draait rond de inhoud van de term. Indien men met antennes bijgebouwen bedoelt, is er geen probleem.

Wij hebben een telexbericht ontvangen met de verklaring van de Waalse minister-president Collignon. Hij verklaart, ik citeer : " de minister-president benadrukt dat het Waalse Gewest geen gebouw zal openen in Voeren waarop de Waalse vlag zal wapperen". Ik citeer verder : " de arrondissementcommissaris kan bijgestaan worden door Franstalige ambtenaren die de Franstalige Voerenaars kunnen opvangen". Ik citeer andermaal : " wij hebben als beheerders van ruim 3 miljoen Walen niet de intentie om administratieve antennes te openen in elke Waalse gemeente maar plannen toch een gewestelijk centrum niet ver van Voeren ". In de tekst verklaart hij eveneens, ik citeer : " in perfecte samenwerking met het Vlaamse Gewest kan de adjunct-arrondissementcommissaris bijgestaan worden door een Forem-ambtenaar die de Franstalige Voerenaar helpt bij het zoeken naar een gepaste opleiding". Einde citaat.

Collega's, de inkt van het Voerenakkoord is nauwelijks droog of het Waalse Gewest en de Franstalige Gemeenschap maken zich opnieuw schuldig aan de schending van het territorialiteitsprincipe ! Het is overduidelijk dat de antennes geen bijgebouwen zijn maar Franstalige ambtenaren zijn !

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik heb het standpunt van de Vlaamse regering grondig toegelicht.

Collega Van Hauthem, ik herhaal met klem dat een aantal initiatieven onmogelijk zijn. De Vlaamse Raad moet het Voerenakkoord toetsen aan een aantal principes waaronder de niet-schending van het territorialiteitsprincipe.

Het is uitgesloten dat ambtenaren van de Franse Gemeenschap of van het Waalse Gewest ten dienste staan van de Franstalige Voerenaars omdat het in tegenstrijd is met de beslissing van de federale regering. **(Applaus bij de meerderheidspartijen)**

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, collega's, u kunt zelf vaststellen hoe knap dit akkoord wel in elkaar steekt !

U kunt zelf vaststellen hoe groot de lege doos wel is !

De uitspraken van de heer Collignon bewijzen hoe leeg de doos is !

Mijnheer de minister-president, de uitspraken van de heer Collignon bewijzen dat u had moeten ingaan op de vraag van de verschillende interpellanten om dit Voerenakkoord en het bijbehorend koninklijk besluit bij de Raad van State aan te vechten.

Indien de Vlaamse regering dit niet doet, geeft zij haar virtuele steun aan dit Voerenakkoord.

Waarom blijft de heer Sauwens dan nog in de Vlaamse regering zitten ?

Mijnheer de voorzitter, collega's, De Standaard heeft vandaag een bijzonder korte lezersbrief afgedrukt. Hij bevat slechts een zin. Ik citeer : "Vandaag ben ik separatist geworden".

De schrijver staat, mijns inziens, met zijn visie niet alleen !

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, de Volksunie heeft in de Kamer het Verloren Maandag-akkoord afgekeurd en we zullen het hier niet impliciet goedkeuren. De minister-president liet in zijn verklaring verstaan dat hij het bewuste akkoord in naam van de Vlaamse regering wel notuleert, maar het verder naast zich neerlegt. Dat is voor ons geen afdoende stellingname. We blijven daarbij en doen dat binnen de grenzen van het Vlaamse regeerakkoord, dat we naar de letter en naar de geest opvolgen. Ik wacht dus nog altijd op een antwoord. Dat de adjunct-commissaris een hele reeks Franstalige ambtenaren ter beschikking zou krijgen, is toch wel erg sterk.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Van Grembergen, ik wil u niet onderbreken, maar ik weiger over beslissingen van een andere regering een tweede uitspraak te doen omdat ik het omgekeerde evenmin zou accepteren.

U reageert dan op het feit dat ik van de verklaring alleen maar nota wil nemen en verder niets.

Zoals de heer Suykerbuyk al zei, uit de enige lezing kunnen we opmaken dat de federale regering, indien ze een federale antenne of een steunpunt zou oprichten, dit enkel kan

Van den Brande

doen via de gewestelijke gedeconcentreerde diensten.

Vermits het hier over de provincie Limburg gaat en er aan de positie van Voeren daarin niets is veranderd, kan alleen maar sprake zijn van Nederlandstalige ambtenaren, weliswaar binnen de federale administratie, die krachtens de bestaande taalwetgeving verplicht zijn in individuele gevallen te antwoorden in de taal van de betrokkene die een vraag stelt. Een concreet voorbeeld om deze situatie te schetsen : een Franstalige die in Oostende, Gent of Antwerpen woont en in het Frans een brief richt aan een federaal departement, moet conform de wetgeving daarop een antwoord ontvangen in het Frans vanwege de federale administraties. Hier is dus sprake van een antwoordplicht in de taal van de betrokkene. Vanuit ambtelijk oogpunt gaat het evenwel om die ambtenaren die aan een gedecentraliseerde of gedeconcentreerde dienst van een federale administratie zijn verbonden. Alleen dát principe kan in de beslissing vervat zitten.

Dit verandert niets aan het feit dat het in Voeren enkel om Nederlandstalige ambtenaren kan gaan.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik lees wat er staat in de tekst van mevrouw Onkelinx, die ik hier in extenso voor me heb. Zij verklaart, in het kader van het akkoord dat premier Dehaene heeft gesloten, dat Vlaanderen het buitenland is en dat ze het recht heeft bij ons vrij op te treden met alle mogelijke middelen die de Franse Gemeenschap in de strijd kan werpen. Is dat de geest van het akkoord ? Zo wordt het aan Franstalige zijde in elk geval opgevat.

Ik wens geen kat in een zak te kopen. De heer Collignon verklaart dat in het kader van het akkoord

Franstalige ambtenaren ter beschikking zullen worden gesteld in Voeren. Indertijd kenden wij de inschrijvingsrechten in Brussel waarbij Franstaligen uit de rand hun rechten konden uitoefenen in Brussel. U kent het verzet daaromtrent. Nu worden aan de Franstaligen in Voeren inschrijvingsrechten toegekend, waarbij zij zich niet moeten verplaatsen, maar in Voeren hun rechten kunnen uitvoeren.

Wij blijven bij de mening dat er beroep moet worden aangetekend bij de Raad van State tegen het koninklijk besluit, en dienaangaande ligt er een tekst voor. Wij gaan niet overgaan tot het schrijven van de tekst en hem in te dienen, er ligt een tekst voor en die tekst over de intentie om naar de Raad van State te gaan vanuit de Vlaamse regering zullen wij dan ook goedkeuren.

Wij vinden het niet opportuun om zoals de heer Denys voorstelt tweemaal te stemmen over de optie om naar het Arbitragehof gaan. De politieke verklaringen van de verschillende fractievoorzitters zijn dienaangaande duidelijk en evident, en het zou ridicuul overkomen mocht men de Franse Gemeenschap tweemaal laten weten dat wij vastbesloten zijn iets te doen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, geachte collega's, de minister-president stelt dat hij het akkoord niet goed- of afkeuren zal, want het behoort niet tot zijn materie, aangezien het werd gesloten op federaal niveau. Het gaat over een federale oplossing voor problemen met een gewestelijke implicatie, die u, mijnheer de minister-president, hebt bestreden.

Deze zaken kunnen het principe van de niet-inmenging op de helling zetten. Niet alleen minister-president Collignon, maar ook de heer Liénard zegt duidelijk dat de Franstali-

ge adjunct-commissaris zou kunnen worden bijgestaan door Franstalige ambtenaren. Mijnheer de minister-president, u hebt uitdrukkelijk gezegd dat dit niet kan. In dit halfroond zit de vice-premier, de heer Vandebroucke, en ook de minister van Binnenlandse Zaken, de heer Vande Lanotte, en ik vraag hen of zoiets kan.

De heer F. Vandebroucke : Neen.

De voorzitter : Mijnheer Denys, u interpelleert nu niet de leden van de federale regering, maar wel de minister-president van de Vlaamse regering.

De heer A. Denys : In dit debat is het van het grootste belang om zoveel mogelijk duidelijkheid te scheppen.

Mijnheer de minister-president, u zegt dat het niet kan. Als de heren Collignon en Liénard en mevrouw Onkelinx wel uitvoeren wat zij vandaag zeggen, op welke wijze zult u daartegen optreden ?

U hebt in het verleden al drie keer een initiatief genomen tegen overtredingen vanwege het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap : de oprichting van een infodienst voor Franstaligen in de schoot van het ministerie van de Franse Gemeenschap, de voorgenomen beslissing van de Franse Gemeenschap om lonen van personeelsleden van de gemeente Voeren en van het OCMW van Kraainem te betalen via Franstalige v.z.w.'s, en de voorgenomen beslissing van de Franse gemeenschapsregering om de gemeenteschool van Voeren over te nemen.

U hebt reeds driemaal een procedure ingeleid bij het Overlegcomité, maar niet een ervan heeft enig resultaat gehad. Wanneer er in het Overlegcomité geen consensus bestaat, eindigt namelijk de procedure.

Mijnheer de minister-president, indien u dit akkoord goedkeurt en niet alle juridische middelen uitput om het te verwerpen, op welke wijze

Denys

kunt u dan nog een initiatief van de heren Liénard, Collignon en mevrouw Onckelinx tegenhouden ?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Denys, de reeds lang bestaande wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken en de organisatie van de administratieve diensten, is van toepassing op de ambtenaren binnen de federale diensten. Premier Dehaene heeft gisteren in de Kamer overigens zeer uitdrukkelijk de juiste toedracht van het akkoord toegelicht. Bij een eventuele discussie is hij dus gehouden om hierover verduidelijking te geven. Wanneer dus zou blijken dat er inbreuk wordt gepleegd op de administratieve organisatie van de diensten, zou ik mij uiteraard tot het Overlegcomité wenden, met alle gevolgen vandien.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister-president, u zegt opnieuw dat u als procedure zult voorzien in een belangenconflict bij het Overlegcomité.

Dit hebt u echter reeds driemaal gedaan, maar tevergeefs.

Welnu, het enige juridische middel om wat vandaag door de heren Liénard, Collignon en mevrouw Onckelinx wordt beweerd, te vermijden, is dat u het advies inroept van de Raad van State. U heeft voldoende redenen om dit besluit te vernietigen.

Wij zullen ter zake overigens een voorstel van resolutie indienen.

Minister Kelchtermans, u hebt gezegd dat uw positie, en deze van de gouverneur onveranderd blijven. Destijds in uw antwoord hebt u echter gezegd dat in de artikelen 234 en 235 van de nieuwe Gemeentewet duidelijk wordt vermeld dat de gouverneur inzake taalkwesties kan op-

treden zonder enige tussenkomst van het college.

Zult u bij de toepassing van uw voorgedij verwijzen naar de Gemeentewet of naar het koninklijk besluit dat is gebaseerd op de pacificatiewet ? Er is namelijk een verschil tussen de nieuwe Gemeentewet, waarin staat dat de provinciegouverneur inzake taalkwesties kan optreden zonder enige tussenkomst vanwege het college van gouverneurs.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Wanneer zijn wettelijke bevoegdheid ter sprake komt. De provinciegouverneur komt tussen voor de wettelijke procedure wordt aangevat, na de vernietiging. Het ommetje via het college van gouverneurs is dan ook niet verplicht.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de minister, wanneer u bij de toepassing van deze wet, bijvoorbeeld bij een schorsing van het referendum, wordt geconfronteerd met een gesplitste stemming tussen de Franstalige gouverneurs en de anderen, zal duidelijk worden op welke wijze deze voorgedij politiek kan worden toegepast.

In verband met de vraag om naar het Arbitragehof te gaan heb ik duidelijk het antwoord gehoord van collega Van Rompuy en van collega Van Grembergen, namelijk dat zij hoe dan ook hun woord gestand doen om die stap te realiseren. Ik heb dat niet zo duidelijk gehoord van de SP.

Ons initiatief om hier vandaag een stemming uit te lokken, heeft vooral te maken met de houding van de voorzitter van de SP, de heer Tobback.

Als de SP hier vandaag duidelijk zegt dat zij hun woord gestand doen, dat zij de intentieverklaring die u, mijnheer de voorzitter, naar voren hebt gebracht verder blijven volgen,

dan ben ik bereid de door u voorgestelde procedure te volgen. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, de minister-president heeft tot driemaal toe verklaard dat het duidelijk is dat geen Franstalige ambtenaren noch van het Waalse Gewest noch van de Franse Gemeenschap noch van het federale niveau inbreuk kunnen doen op de eentaligheid van Vlaanderen.

Ik vraag de minister-president opnieuw wat er gaat gebeuren wanneer de federale regering een Franstalig adjunct-gouverneur in Vlaams-Brabant benoemt ? Bent u daarmee akkoord ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Vaerenbergh weet uit vele momenten dat ik altijd volledig op zijn vragen antwoord. Ik ben echter niet bevoegd om dit op de vraag die hij mij nu stelt te doen. Ik wil correct zijn. Ik versta tenvolle zijn zorg. Dat is niet het punt. Het gaat hier echter om een zaak van de federale regering.

De voorzitter : De heer Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriels : Mijnheer de voorzitter, door de heer Van Grembergen werd terecht uitdrukkelijk verklaard dat hij in de Vlaamse Raad namens zijn fractie niet impliciet wil akkoord gaan met wat door de federale regering werd beslist.

Minister-president Van den Brande heeft gezegd dat hij gewoon akte heeft genomen van de beslissing van Dehaene. De heer Van Grembergen heeft dat geïnterpreteerd als zijnde een impliciet akkoord gaan met de heer Dehaene. Wat heeft dit tot gevolg voor de samenhang en samenstelling van de Vlaamse regering ?

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : De minister-president zei vijf minuten geleden dat het noodzakelijk was dat premier Dehaene opheldering verstrekt over de verklaringen die door Collignon en Onkelinx werden afgelegd. In de onduidelijkheid daarover kan er geen beslissing worden genomen.

Ik neem de minister-president op zijn woord.

Ik vraag hem dus uitdrukkelijk dat hij als minister-president aan federaal eerste minister Dehaene uitleg vraagt ter verduidelijking van de politieke situatie die is ontstaan naar aanleiding van de verklaringen in de Franse Gemeenschapsraad.

Na dat antwoord zullen wij onze beslissing nemen. Het is logisch, correct en politiek zuiver handelen zodat ook de publieke opinie in Vlaanderen weet wie wie bedriegt.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Denys werden tot besluit van deze actuele interpellaties twee met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

De heer E. Van Rompny : Mijnheer de voorzitter, ik meen dat wij het recht hebben om nog tot 24 uur na de sluiting van de zitting een met redenen omklede motie in te dienen.

Op basis van het antwoord van de minister-president zullen de meerderheidsfracties nog een met redenen omklede motie indienen.

De voorzitter : Deze motie moet dan schriftelijk worden aangekondigd vóór het sluiten van de vergadering.

Het incident is gesloten.

BENOEMING VAN DE INTER-PARLEMENTAIRE COMMISSIE VAN DE NEDERLANDSE TAALUNIE

De voorzitter : Aan de orde is de benoeming van de elf Vlaamse leden van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie.

De lijst met de door de fracties voorgedragen kandidaten werd in de zaal rondgedeeld.

Vraagt iemand daaromtrent het woord ? **(Neen)**

Er zijn geen andere voorstellen.

Daar het aantal kandidaten gelijk is aan het aantal te begeven mandaten verklaar ik benoemd tot lid van de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie :

de heren Moors, Olivier, Suykerbuyk, Vanleenhove

de heren Baldewijns, De Bremaeker mevrouw Leduc, de heer Pierco

de heer Annemans

de heer Van Grembergen

de heer Maertens

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Aanwijzing van 7 leden

De voorzitter : Dames en heren, overeenkomstig artikel 3, § 1, 2e lid van het decreet van 27 juni 1985 op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen is aan de orde de aanwijzing van de op grond van de even-

redige vertegenwoordiging door de fracties voorgedragen zeven leden van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

De lijst met de door de CVP- en SP-fractie voorgedragen kandidaten werd in de zaal rondgedeeld.

Bij brief van 12 januari 1995 deelde de VLD-fractie mede dat zij geen vertegenwoordigers voor de SERV zal voordragen.

Vraagt nog iemand het woord ?

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de VLD-fractie heeft volgens de berekeningen recht op twee kandidaten.

Onze fractie ziet, om louter principiële redenen, af van dit recht.

De SERV is voor ons het parlement van de drukkinggroepen en van de belangengroepen, dat niet is verkozen, maar dat in de praktijk over meer macht beschikt dan de Vlaamse Raad zelf. De verhouding tussen de SERV en de Vlaamse Raad is het schoolvoorbeeld van wat er in België, en zeker ook in Vlaanderen, is scheefgegroeid.

De belangengroepen nemen meer en meer de plaats in van de politiek. In de voorbije jaren heeft de SERV talrijke adviezen uitgebracht over gelegenheden die voor meer dan 80 percent betrekking hebben op louter politieke beslissingen. Onze fractie is voor inspraak. Wij geven daarvoor echter de voorkeur aan hoorzittingen, een procedure die werd toegepast voor het mediadecreet, het HQBU-decreet, en die hopelijk ook zal worden toegepast voor het MAP.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, een aantal jaren geleden heeft de Vlaamse Raad het decreet over de SERV en de samenstelling van de SERV goedgekeurd. Wij

Geysels

hebben toen, samen met andere fracties, opmerkingen geformuleerd over de vertegenwoordiging van de politieke partijen in de SERV, door de aanwijzing van 7 leden van de Raad op voorstel van de politieke fracties.

Wij hebben daar problemen mee omdat de SERV als adviesorgaan relementair advies verstrekt aan de Vlaamse Raad en aan de Vlaamse regering. In het kader van de nieuwe politieke cultuur is het niet goed dat de Vlaamse Raad, als besluitvormingsorgaan zal stemmen over personen die namens de politieke partijen zullen zetelen in dat adviesverlenend orgaan. Op termijn zal dat de verhoudingen tussen het adviesverlenende en het besluitvormende orgaan scheef trekken. Wij moeten dat voorkomen.

De voorzitter : de heer Schiltz heeft het woord.

De heer H. Schiltz : Mijnheer de voorzitter, op gevaar af van ouderwets voor te komen en niet in te gaan op alle modetrends durf ik toch zeggen dat ik voor deze aangelegenheid fundamenteel van mening verschil met de heer Geysels.

Als de SERV opgericht werd, was het de bedoeling een ontmoetingsplaats te creëren tussen het politieke beleid en het sociaal-economische milieu. Men kon er elkaar ontmoeten, van gedachten wisselen en adviezen uitbrengen. Het is in die geest dat deze formule moet worden geconcipieerd. Dat stemt trouwens volkomen overeen met de structuur van de Nederlandse Sociaal-Economische Raad waarin de politieke wereld ook rechtstreeks is vertegenwoordigd en die in Nederland nochtans de reputatie heeft objectief te zijn. De raad vervult er een brugfunctie tussen de sociale en economische organisaties en de politieke wereld.

Het weren van de politieke wereld bij dit overleg heb ik altijd als negatief ervaren. Politieke partijen wor-

den al te vaak beschouwd als lepralijders die uit alle overlegorganen moeten worden geweerd. Om het even welke drukkingsgroep wordt daarentegen voor vol aanzien en mag aan het woord komen.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, het Vlaams Blok is geen betrokken partij, wij hebben geen recht op een mandaat in dit gremium.

Hoewel wij van mening zijn dat de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen een nuttig en interessant beleidsinstrument kan zijn, zijn wij er niettemin van overtuigd dat politieke partijen niet thuishoren in deze raad.

Ten eerste, over sociaal-economische aangelegenheden moet in eerste instantie in dit halfroond worden gedebatteerd en niet in allerlei overlegorganen die niet democratisch zijn verkozen.

Ten tweede, als politieke afgevaardigden kunnen wij wel het advies inroepen van deze raad maar mogen wij ons niet moeien in de debatten tussen de sociale partners.

Ten derde, ik wil van de gelegenheid gebruik maken om te protesteren tegen het feit dat de vakbonden een doorslaggevende rol spelen in de SERV. Deze rol is soms al te dominerend. Dit is één van de redenen waarom wij er geen prijs op stellen een vertegenwoordiger te hebben in deze raad.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, de heer Schiltz zegt behartenswaardige zaken, maar in deze materie vergist hij zich.

Ik verklaar mij nader : de meerderheid zal vandaag goedkeuren dat iemand die een hoge kabinetsfunctie vervult op het ministerie van Werkstelling en Arbeid, deel zal uit-

maken van de SERV. Hoe kan iemand die lid is van het kabinet en behoort tot de ploeg van de uitvoerende macht, deel uitmaken van een instelling die advies moet geven aan de uitvoerende macht inzake ontwerpen van decreet ?

Dit is een vorm van vermenging van belangen waarbij een aantal onheuse praktijken, die in Vlaanderen helaas nog altijd bestaan, op geen enkele manier worden bestreden.

De voorzitter : De heer Schiltz heeft het woord.

De heer H. Schiltz : Mijnheer de voorzitter, het is niet omdat er op een onverstandige manier van een mogelijkheid gebruik wordt gemaakt, dat men de structuur moet veranderen. In onze politiek wordt de slechte gewoonte gehandhaafd dat de structuur telkens wordt veranderd ten gevolge van een beperkt misbruik.

De voorzitter : Dames en heren, het decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen voorziet in de aanwijzing van de op grond van de evenredige vertegenwoordiging door de fracties voorgedragen zeven leden.

Aangezien het aantal voordrachten het aantal toe te wijzen mandaten niet overtreft, verklaar ik aangewezenen voor benoeming tot lid van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen : mevrouw Cantillon Bea, de heren Daems Herman, Vermaerke Roger, Leroy Alfons en mevrouw Neels Ann.

Hiervan zal worden kennis gegeven aan de voorzitter van de Vlaamse regering.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, ik heb het voorstel tot spoedbehandeling ontvangen van het voorstel van resolutie van de heren Van Hauthem en Van Nieuwenhuysen betreffende het statuut van Voeren en het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, wij vinden dat de Vlaamse Raad na de gebeurtenissen van de jongste dagen kort op de bal moet spelen.

Daarom staat er in deze resolutie dat de Vlaamse Raad zich moet verzetten tegen het Voerenakkoord, tegen de uitbreiding van de bevoegdheden van het college van gouverneurs en tegen de sluiting van een samenwerkingsakkoord tussen de twee Gemeenschappen zolang de inmeningspolitiek voortduurt. Gelet op de gebeurtenissen van de jongste dagen, vragen wij de spoedbehandeling van ons voorstel van resolutie.

De voorzitter : Wij stemmen bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De leden die het voorstel tot spoedbehandeling wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Bijgevolg wordt het voorstel van resolutie verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer A. Denys betreffende het inleiden van een procedure bij de Raad van State tot vernietiging van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 september 1988 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het college van provinciegouverneurs, ingesteld bij artikel 131bis van de provinciewet

— 663 (1994-1995) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, de heer Denys heeft de spoedbehandeling gevraagd van het voorstel van resolutie van de heer Denys betreffende het inleiden van een procedure bij de Raad van State tot vernietiging van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 september 1988 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het college van provinciegouverneurs, ingesteld bij artikel 131bis van de provinciewet.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de vernietiging van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 en van de bijgaande omzendbrief is de enige manier om in te gaan tegen de dreigementen van mevrouw Onkelinx en de heren Collignon en Liénard.

Als wij niet naar de Raad van State gaan, dan zijn we gepakt, want uit ervaring weten we dat de procedure bij het Overlegcomité geen garantie biedt.

We vragen dus dat de Vlaamse Raad dit voorstel van resolutie bij hoogdringendheid zou goedkeuren. **(Applaus bij de VLD)**

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, wij hebben geenszins problemen met de spoedbehandeling

van dit voorstel van resolutie, maar volgens mij was het antwoord van de minister-president in dat verband duidelijk, in die zin dat de schorsings- en vernietigingsbevoegdheid van de gouverneur van Limburg onverkort blijft gehandhaafd.

Dat betekent dat de voogdij in geen geval is beknót en bijgevolg zullen wij de resolutie dienaangaande verworpen.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, wij blijven bij ons principiële standpunt dat reeds politiek werd vertolkt en wij zullen de resolutie van de heer Denys goedkeuren.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Is de Raad het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling ? **(Neen)**

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De leden die het voorstel tot spoedbehandeling wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen. Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie onmiddellijk wordt behandeld.

Is de Raad het daarmee eens ? **(Zinstemming)**

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Denys betreffende het inleiden van een procedure bij de Raad van State tot vernietiging van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 september 1988 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het college van provinciegouverneurs, ingesteld bij artikel 131bis van de provinciewet.

Voorzitter

De bespreking is geopend.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, voor diegenen die tijdens het debat niet aanwezig waren, zal ik de uitspraak van de adviseur inzake staatsrecht van eerste minister Dehaene, de heer Alen, die vandaag in de Financieel Economische Tijd verscheen, nogmaals citeren : "Politici mogen geen schrik hebben voor de juridische instellingen die zij zelf hebben gecreëerd". Hiermee bedoelt hij duidelijk dat in geval van betwistingen en discussies de politici zich moeten wenden tot de instellingen die daarover uitsluitsel kunnen geven, zoals het Arbitragehof of de Raad van State.

Collega's, tijdens het debat kwam duidelijk naar voren dat het laatste juridische verweermiddel waarover de Vlaamse regering beschikt tegen de dreigementen van mevrouw Onkelinx en de heren Collignon en Liénard erin bestaat zich tot de Raad van State te wenden.

De voorzitter : Zijn er nog opmerkingen ? **(Nee)**

De bespreking is gesloten.

De stemming over het voorstel van resolutie zal straks worden gehouden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw V. Dua, mevrouw L. Maximus, mevrouw T. Merckx-Van Goey en mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke betreffende de problematiek van de kinderopvang

— 542 (1993-1994) - NRS. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van mevrouw Dua, mevrouw Maximus, mevrouw Merckx-Van Goey en mevrouw Nelis-Van Liedekerke betreffende de problematiek van de kinderopvang.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

132 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

94 leden hebben ja geantwoord ;

38 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.

Appeltans L.

Baldewijns E.

Barbé L.

Bartholomeeussen M.

Boesmans A.

Bosman R.

Bossuyt G.

Bourgeois A.

Brouns H.

Buisseret X.

Candries H.

Capoen M.

Cardoen G.

Caudron J.

Cauwenberghs F.

De Bremaeker J.

De Keersmaeker P.

De Man F.

De Meyer J.

De Meyer M.

De Mol J.

Demuyt W.

Deprez P.

De Roo J.

Desmet P.

De Vlieghe W.

Dewinter F.

De Wulf R.

Dielens F.

Dierickx L.

Dillen M.

Dua V.

Dupré J.

Geysels J.

Ghesquière F.

Goutry L.

Hancké L.

Hostekint P.

Landuyt R.

Leclercq J.

Leysen A.

Lisabeth C.

Maertens M.

Marsoul H.

Martens L.

Maximus L.

Merckx-Van Goey T.

Moens G.

Moors C.

Olaerts H.

Olivier M.

Peeters J.

Pinoie E.

Pinxten K.

Raes R.

Sarens F.

Schellens A.

Schuermans E.

Sleeckx J.

Steenwegen L.

Suykerbuyk H.

Swinnen R.

Tant P.

Tavernier J.

Taylor J.

Timmermans J.

Tobback L.

Van Cleuvenbergen R.

Vande Lanotte J.

Vandenbroucke F.

Vandendriessche B.

Van den Eynde F.

Van der Maelen D.

Van der Poorten M.

Van der Sande J.

Van Dienderen H.

Van Eetvelt J.

Van Grembergen P.

Van Hauthem J.

Van Hecke J.

Van Hooland R.

Vanleenhove G.

Vanlerberghe R.

Van Nieuwenhuysen L.

Van Overmeire K.

Van Parys T.

Van Peel M.

Van Rompuy E.

Naam

Van Vaerenbergh E.
 Van Wallegghem R.
 Van Wambeke H.
 Verreycken W.
 Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Beysen E.
 Chevalier P.
 Cordeel M.
 Cortois W.
 Coveliers H.
 De Batselier N.
 De Groot E.
 De Maght-Aelbrecht A.
 Demeester-De Meyer W.
 Demeulenaere J.
 Denys A.
 Deswaene R.
 Devolder J.
 Dewael P.
 Eeman J.
 Gabriels J.
 Gijsbrechts-Horckmans A.
 Kelchtermans T.
 Laverge J.
 Leduc J.

Nelis-Van Liedekerke L.
 Peeters L.
 Pierco L.
 Platteau S.
 Sauwens J.
 Seghers M.
 Standaert L.
 Van den Brande L.
 Van houtte M.
 Van Mechelen D.
 Vautmans V.
 Vergote F.
 Verhofstadt G.
 Verlinden A.
 Vermeiren F.
 Versnick G.
 Weckx H.
 Wierinckx R.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie aan ; het zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

**MET REDENEN OMKLEDE
 MOTIE van de heer A. Denys be-
 treffende een beroep tot gedeeltelij-
 ke vernietiging bij het Arbitragehof**

De voorzitter : Aan de orde is de met redenen omklede motie van de heer Denys betreffende een beroep tot gedeeltelijke vernietiging bij het Arbitragehof van het decreet van de Franse Gemeenschap houdende de algemene uitgavenbegroting van de Franse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik handhaaf mijn voorstel van daarnet. Ik heb van alle fractievoorzitters, met uitzondering van de fractievoorzitter van de SP, een duidelijk antwoord gekregen dat zij bereid zijn om de intentieverklaring, zoals door u geuit, te steunen.

Als de SP-fractievoorzitter, in aanwezigheid van de heer Tobback die deze motie heeft aangevallen, die ook steunt, zijn wij bereid voorlopig te wachten met een beroep tot gedeeltelijke vernietiging bij het Arbitragehof.

De voorzitter : Dames en heren, betreffende dit voorstel rijst wel een probleem. Deze morgen hebben wij een tekst ontvangen die een vroeger ingediend voorstel van resolutie vervangt. Onmiddellijk heb ik een spoedadvies gevraagd aan onze studiedienst. Ik zal een hieruit een korte toelichting voorlezen : "De bekendmaking in het Belgisch Staatsblad is voor het Arbitragehof een ontvankelijkheidsvoorwaarde om een vernietigingsberoep tegen een wetskrachtige norm te kunnen instellen. Het betwiste begrotingsdecreet is nog niet gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. In de huidige stand van zaken is aldus nog niet geweten of de uitgavenbegroting 1995 van de Franse Gemeenschap door de Franse gemeenschapsregering is bekrachtigd en afgekondigd en zodoende decreet is geworden. Slechts vanaf de afkondiging bestaat het decreet en is het

VLD-Kamerlid Jaak Gabriels, rechts naast zijn fractiegenoot Guy Verhofstadt, interpeleerde minister-president Luc Van den Brande (CVP) over het Voerenakkoord

Voorzitter

uitvoerbaar. Evenmin heeft de Vlaamse Raad officieel kennis van de juiste inhoud van het decreet." Einde citaat.

Op dat ogenblik kon ik dus zelf oordelen over de ontvankelijkheid. Ik dacht evenwel dat het voorstel dat ons werd voorgelegd, zeker in de huidige omstandigheden, in de Vlaamse Raad moest kunnen worden besproken. Ik meen dat het mij niet toekwam om een debat ter zake te verhinderen.

Ik vraag echter eerst aan de heer Denys of hij zijn voorstel wenst te handhaven of het eventueel te gepasten tijde opnieuw zal voorleggen. In verband met de procedure zijn we daarnet zeer duidelijk geweest.

Indien de heer Denys zijn voorstel wenst te handhaven, zal ik aan de Raad vragen om zich over de ontvankelijkheid uit te spreken.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, het is mijn gewoonte om uw raadgevingen en die van de administratie te volgen.

Ik vestig er evenwel uw aandacht op dat ik andere inlichtingen heb gekregen, want anders had ik dit voorstel niet ingediend. Er is mij gezegd dat het voorstel ontvankelijk zou zijn want dat men de daad kan stellen en pas nadien uitvoeren.

Als u mij zegt dat het volgens de administratie onontvankelijk zou zijn, dan ben ik bereid dit voorstel in te trekken.

Het debat dat daaromtrent werd gevoerd, heeft toch enige verduidelijking gebracht. De CVP, het Vlaams Blok, de Volksunie en Agalev hebben duidelijk ja gezegd, zoals wij uiteraard.

Wat de SP betreft is dit voor mij niet zo duidelijk.

Na de publikatie van de begroting zullen wij zien wat de precieze houding van de SP zal zijn.

De voorzitter : Mijnheer Denys, dit betekent wel — en ik wil de verduidelijking van daarnet herhalen — dat, vooraleer men naar het Arbitragehof gaat, wij hier nog een met redenen omklede motie moeten aannemen. Dit kan via een schriftelijke voordracht door tweederde van de leden gebeuren, ofwel na een hoofdelijke stemming.

Mijnheer Denys, dit betekent dus dat uw met redenen omklede motie nu wordt ingetrokken ?

De heer A. Denys : Ja, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer A. Denys betreffende het inleiden van een procedure bij de Raad van State tot vernietiging van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 september 1988 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het college van provinciegouverneurs, ingesteld bij artikel 131bis van de provinciewet

— 663 (1994-1995) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Denys betreffende het inleiden van een procedure bij de Raad van State tot vernietiging van het koninklijk besluit van 9 januari 1995 tot wijziging van het koninklijk besluit van 6 september 1988 tot vaststelling van de nadere regels voor de werking van het college van provinciegouver-

neurs, ingesteld bij artikel 131bis van de provinciewet.

Vraagt iemand het woord ?

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik herhaal dat de Volksunie dit voorstel zal steunen in de geest en de letter van het Vlaamse regeerakkoord.

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

147 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

52 leden hebben ja geantwoord ;

88 leden hebben neen geantwoord ;

7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Appeltans L.
Beysen E.
Bosman R.
Buisseret X.
Capoen M.
Caudron J.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Dillen M.
Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Laverge J.
Leduc J.
Nelis-Van Liedekerke L.

Voorzitter

Olaerts H.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Schiltz H.
Seghers M.
Van den Eynde F.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Vaerenbergh E.
Van Walleghem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Versnick G.
Wierinckx R.

NEEN hebben geantwoord :

Ansoms J.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Boesmans A.
Bossuyt G.
Brouns H.
Candries H.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Keersmaeker P.
De Meyer J.
De Meyer M.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
De Vlieghe W.

De Wulf R.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Geens G.
Geysels J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Luyten P.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goeij T.
Moens G.
Moors C.
Moyaerts C.
Olivier M.
Peeters J.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schuermans E.
Sleeckx J.
Standaert L.
Steenwegen L.
Suykerbuyk H.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavemier J.
Taylor J.
Timmermans J.
Tobback L.
Van Cleuvenbergen R.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.

Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Vanpoucke D.
Van Rompuy E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Weys J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Kelchtermans T.
Peeters L.
Sauwens J.
Van den Brande L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (**Instemming**)

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 18.01 uur.**
